

**VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH
STUDIÍ, O. P. S., ČESKÉ BUDĚJOVICE**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**DRŽENÍ A NOŠENÍ ZBRANĚ VE SVĚTLE
ZÁKONA O ZBRANÍCH A STŘELIVU**

Autor práce: Jan Biro

Studijní obor: Bezpečnostně právní činnost ve veřejné správě

Forma studia: kombinovaná

Vedoucí práce: Mgr. Bc. Milan Veselý

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

2016

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně, na základě vlastních zjištění a s použitím odborné literatury a materiálů uvedených v této práci.

Souhlasím, aby práce byla uložena v knihovně Vysoké školy evropských a regionálních studií v Českých Budějovicích a zpřístupněna v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění.

.....

Děkuji vedoucímu bakalářské práce Mgr. Bc. Milanu Veselému, za cenné rady, připomínky a metodické vedení práce.

ABSTRAKT

BIRO, J. *Držení a nošení zbraně ve světle zákona o zbraních a střelivu: bakalářská práce*. České Budějovice. Vysoká škola evropských a regionálních studií, o. p. s., 2016, 61 s. Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Bc. Jiří Veselý.

Klíčová slova: zbraň, vlastnictví, držení a nošení zbraně, zbrojní průkaz, zbrojní licence, historie zákona, zbraňová amnestie, aktivní střelec.

Práce řeší problematiku zákona číslo 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů. Zejména je řešeno téma a filozofické úvahy, zda je zapotřebí předmětného zákona, jaký by byl stav bez zákona. Předmětný zákon je v práci analyzován, kdy rozbor je proveden u pojmů a dalších důležitých skutečností vybraných z jednotlivých hlav zákona. Rozbor předmětného zákona slouží k posouzení a k porovnání se staršími zákony v České republice počínaje „Císařským patentem“ až po současný zákon. Závěrem je k tématu uvedena případová studie a poukázání na problém „aktivního střelce“, na kterých je aplikace zákona znázorněna a uvedena v praktickém případě a celá problematika je pak následně shrnuta v závěru.

ABSTRACT

BIRO, J. *Possession and Carrying of Weapons in Light of the Law on Firearms and Ammunition: Bachelor thesis*. České Budějovice. The College of European and Regional Studies, 2016. 61 p. Supervisor: Mgr. Bc. Milan Veselý.

Key words: weapon, property, possession and carrying of weapons, gun license, history of Law, gun amnesty, active shooter.

This bachelor thesis Law No. 170/2013 Col., change Law No. 119/2002 Col., on Firearms and Ammunition. In particular, it deals with philosophical considerations and whether there is a need of the law, what would be the state without law. The law is analysed, when analysis is carried out on terms and other important facts drawn from the various heads of the law. 'Analysis of the law serve to assess and to compare with earlier laws in the Czech Republic starting with "imperial patent" to the current law. The conclusion presented case study and highlights the problem of "active shooter" on which the application of the Act illustrated an presented in practical cas and all issues are subsequently summarized in the end.

Obsah

Úvod.....	7
1 Cíl a metodika bakalářské práce	8
2 Zbraně a střelivo v obecném pojetí	10
3 Zákon o střelných zbraních a střelivu	13
3.1 Výkon státní správy na úseku střelných zbraní a střeliva.....	14
3.2 Držení, nošení zbraně nebo střeliva a další pojmy	16
3.3 Kategorie zbraní a střeliva.....	19
3.4 Zbrojní průkaz, podmínky vydání a věková hranice	21
3.4.1 Zdravotní a odborná způsobilost pro vydání zbrojního průkazu	25
3.4.2 Bezúhonnost, spolehlivost fyzické osoby, zánik platnosti zbr. průkazu	26
3.5 Zbrojní licence, registrace zbraní a průkaz zbraně	28
3.6 Vývoz, dovoz, tranzit zbraní a střeliva, jejich zabezpečení	31
3.7 Informační systémy o zbraních a střelivu.....	35
3.8 Správní řízení podle zákona o zbraních a střelivu.....	36
3.9 Evropský zbrojní pas, směrnice rady Evropského společenství.....	36
4 Historie, vývoj právní úpravy na úseku zbraní a střeliva	39
4.1 Zákon č. 81/1938 Sb., o zbraních a střelivu	40
4.2 Zákon č. 162/1949 Sb., o zbraních a střelivu	42
4.3 Zákon č. 147/1983 Sb., o zbraních a střelivu	44
4.4 Zákon č. 49/1990 Sb., o zbraních a střelivu	45
4.5 Zákon č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu.....	46
4.6 Zákon č. 13/1998 Sb., o střelných zbraních a střelivu	47
4.7 Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu.....	47
4.8 Zákon č. 170/2013 Sb., o zbraních a střelivu	48
5 Zbraňová amnestie.....	50
6 Držení, nošení zbraně a střelba v restauraci v Mostě.....	53
Závěr	57
Seznam použité literatury.....	59
Elektronické zdroje	59
Legislativní dokumenty.....	60

Úvod

Na světě a v životě člověka slovo zbraň a střelivo hraje důležitou roli. Postupem času se vývoj i v této oblasti velice zmodernizoval a sami lidé zjistili, že na rychlé změny a modernizaci ve všech aspektech svého života je třeba účelně reagovat nevyjímaje v oblasti zbraní a střeliva.

Kromě zbraní jako nástrojů pro vedení různých druhů válek a nástrojů sloužících k armádním činnostem se do popředí postupně dostávaly zbraně, které se v držení obyčejných smrtelníků stávaly oblíbenou složkou jejich životů. Objevovalo se jich více s tím, jak se dynamicky vyvíjel svět. Jednotlivé národy začaly řešit otázku, co bude v budoucnosti a jak korigovat držení a nošení zbraní a střeliva, aby toto bylo v souladu s právními normami, etickými kodexy a zvyklostmi jednotlivého národa.

Základní otázkou je, proč si člověk pořizuje střelnou zbraň a jaký měl k tomu důvod. Zda se jedná o hrdinství nebo strach jednotlivých osob, zda je jejich vnitřním motorem pro pořízení zbraně jejich bezpečnost, bezpečnost jejich nejbližších příbuzných, přátel, známých nebo je v tom jiný důvod. Žijeme v době, kdy se snad každý z nás cítí více nebo méně ohrožen kriminalitou. Roste frekvence i brutalita útoků, na které občané nejsou připraveni a proti kterým jsou většinou bezbranní.

Střelná zbraň je sice předmětem zvláštním, ale ve své podstatě je předmětem jako každý jiný. Dívejme se tedy na ni především jako na předmět denní potřeby, pracovní nástroj, prostředek sebeobranu, sportovní nářadí a sběratelský objekt. Tradiční a soudobé evropské pohledy na problematiku zbraní, vycházejí především z občanské tolerance. Nelze ztrácet zřetel, že střelná zbraň je především nástrojem určeným k usmrcování lidí a zvířat, je takto konstruována a všechny palné zbraně jsou k tomu také způsobilé.

Před nákupem palné zbraně je nezbytné uvážit, zda zbraň skutečně potřebujeme. Jde o naše nejvnitřnější přesvědčení, které nás vede investovat peníze a vzít na sebe odpovědnost, která vyplývá z vlastnictví zbraně. Zvláštnosti a odlišnosti střelných zbraní od jiných předmětů denní potřeby, stejně jako značná míra nebezpečí, které vyplývá z jejich zločinného, neodpovědného nebo nesprávného použití, vedou k tomu, že vlastnictví, držení, nošení a používání tohoto druhu zbraní je v každé moderní společnosti upraveno zákonem.

1 Cíl a metodika bakalářské práce

Zbraně a střelivo, problematika provázející lidstvo od samotného počátku než se postupem času zbraně, jejich systémy a střelivo zdokonalili, zmodernizovali, že bylo třeba jejich dělení.

V České republice v současné době problematiku držení a nošení zbraně, jejich pořizování a další souvislosti s tím spojené řeší zákon č. 170/2013 Sb., který novelizoval zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o střelných zbraních a střelivu). K tomuto se nabízí otázka, zda je třeba v této společnosti, aby existoval takovýto zákon, zda je ho třeba, je dostatečně propracován a řeší některé skutečnosti tak, aby byla splněna očekávání, která od něho byla vyžadována a očekávána.

Práce popisuje nejen tuto problematiku, kde je předmětný zákon analyzován a jsou zde rozebrány důležité aspekty vybrané z jednotlivých hlav zákona, včetně nejdůležitějších pojmů včetně jejich výkladu. Poukazuje i na historii, vznik zákona a jeho vývoj, odlišnosti mezi prvním zákonem, který se vyskytl v České republice až po současný platný a účinný zákon, zejména v pojmosloví držení a nošení zbraně.

V práci je řešena problematika tzv. zbraňové amnestie, jaký může mít vliv na současný zákon č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu a v jakém je vztahu k současnému zákonu. Jedna část práce je věnována i problematice aktivního střelce, čili osobám, která mají v držení či nosí střelnou zbraň a ohrožují přímo na životě, zdraví ostatní osoby či majetek s poukázáním této problematiky na praktickém příkladu. Výběr tématu byl ovlivněn současnou situací nejen v České republice, kdy nedávno došlo k události v Uherském Brodě, kde aktivní střelec usmrtil střelnou zbraní několik osob, ale i zároveň výbuch uskladněné munice v obci Vrbětice, tak situace ve světě, zejména střelba za užití střelných zbraních ve školách.

Objektem zkoumání je současný zákon o zbraních a střelivu č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu, zda je nutné zákon zjednodušit či zpřísnit, kdy k tomuto byla použita metoda analýzy, kde u předmětného zákona je proveden rozbor jednotlivých ustanovení. Je zde poukázáno na vývoj zákona o zbraních a střelivu z historie po současnost a za využití metody komparace je současný zákon

porovnáván s jeho předchůdci. Zkoumáním byla sledována i zbraňová amnestie v České republice, která je analyzována a byl zmíněn i její vznik. K analýze zákona o zbraních a střelivu, k popisu jednotlivých ustanoveních zákona, k pojmům, k historii a vývoji zákona a zbraňové amnestii a jejímu vzniku byly využívány publikace, které obsahují informace k objektu zkoumání. Zároveň byly využity vybrané internetové zdroje. V neposlední řadě je nutno podotknout, že zjištěné skutečnosti použitými metodami korespondují s kasuistikou případu, aby byl naplněn cíl bakalářské práce.

Cílem bakalářské práce je zdůraznit a vysvětlit, zda je potřeba zákona o zbraních a střelivu, zda je důležitá regulace držení a nošení zbraní státem, jak se zákon vyvíjel z historie po současnost, zda docházelo během let k „přitvrzování“ zákona či se stával „mírnějším“ s opřením o případovou studii střelby v objektu ke které dochází v současné době stále ve větším měřítku (aktivní střelec) a to po celém světě s uvedením návrhu, jak přispět ke zlepšení situace.

2 Zbraně a střelivo v obecném pojetí

Zbraně a střelivo. Slova, která jsou mezi lidmi známá a to mezi lidmi jakéhokoliv věku. V kterékoliv zemi, jak vyspělé tak rozvojové. Při vyslovení těchto slov člověk zpozorní. Někoho naplní zvláštní vzrušení, někdo ucítí mrazení, někteří vyjádří svůj odpor a u některých tato slova vzbudí nadšení. Ať je to tak či onak, při vyjádření těchto slov by měl každý člověk cítit určitou sílu a mít před těmito slovy veliký respekt.

První zbraně vytvořil člověk s cílem zvětšit omezenou sílu svých paží, nejprve při lovu zvěře, později i při boji proti jinému člověku. Postupně se zbraně vyvinuly ve velmi účinné, oblíbené i obávané doplňky života lidského pokolení, které často mění osudy lidí i celá společenská zřízení. Zbraně v rukou člověka, zejména zbraně střelné, tak sehrávají společensky pozitivní i negativní úlohu v závislosti na tom, ve které době a prostoru a za jakým účelem jsou používány. Podle účelu je možno všechny druhy zbraní obecně členit na civilní a vojenské.

Co si můžeme pod slovem zbraň představit. Obvykle používaná definice říká, že zbraň je nástroj, předmět či dokonce celé zařízení, které je přizpůsobeno k vyvolání ranivého účinku na živý organismus nebo k ničení objektů. Podle toho, jak zbraně působí na živou sílu, rozdělují se na zbraně střelné, chladné a úderné.¹

Úderné zbraně působí na živý objekt tupým úderem své části, která bývá spojena s vhodnou rukojetí. Chladné zbraně zase účinkují bodem nebo sekem naostřené čepele, která je vsazena do rukojeti nebo je nasazena na tyč nebo topůrko. Střelné zbraně rozrušují vzdálený cíl, živý nebo neživý, prostřednictvím dopadové energie střely vypuzené (vymetené) ze zbraně. Zaměříme se blíže na střelné zbraně.²

Podle zdroje energie použitého k vypuzení projektilu se střelné zbraně dělí na palné, plynové a mechanické.

Palné zbraně, tedy zbraně, u nichž je střela uvedena do pohybu okamžitým uvolněním chemické energie střelného prachu, se objevily v Evropě v první třetině 14. století. Nejprve jako zbraně dělostřelecké a v druhé polovině století již i v podobě lehkých přenosných zbraní, určených pro jednoho bojovníka.³

---

¹ FAKTOR, Z. *Střelné zbraně, konstrukce a funkce*. 1. vyd. Vimperk: Magnet-Press, 1995, s. 9.

² ŠAFR, M., HEJNA, P. *Střelná poranění*. 1. vyd. Praha: Galén, 2010, s. 17.

³ FAKTOR, Z. *Střelné zbraně, konstrukce a funkce*. 1. vyd. Vimperk: Magnet-Press, 1995, s. 10

Z mechanických zbraní je střela vymrštěna buď uvolněním napnutého pružného prvku, jímž je ohebné lučiště luku či kuše, ocelová pružina, zkrucovaný provazec u starověkých balist, onagerů a katapult nebo pryžový provazec u praků, anebo působením odstředivé síly vyvolané otáčením výmetného prvku, např. u ručního praku nebo u starých metacích strojů.⁴

Zdrojem plynových zbraní je stlačený plyn, jímž je atmosférický vzduch nebo jiný plyn, většinou oxid uhličitý, který je ve zkapalněném stavu uložen v ocelových bombičkách spojených se zbraní.

Státy po celém světě se snažily a snaží o právní regulaci držení a nošení střelných zbraní v civilním sektoru. Vše je řešeno příslušnými, specifickými zákony jednotlivého státu. Záleží na tom, zda konkrétní stát snažící se o právní regulaci má základ na demokratických principech, třídní politice, vládě jednoho a dalších seskupení. Demokratické státy obvykle dávají svým občanům poměrně široké možnosti využití zbraní v rámci soukromých aktivit. Výjimku tvoří země, které zaujaly ke zbraním odmítavý postoj a to v souvislosti s brutálními kriminálními činy, spáchanými se zbraněmi. Každý stát se ke zbraním a střelivu v souvislosti s civilním sektorem své země staví po svém, na základě svých zákonných norem. V některých zemích mohou být zbraně a střelivo regulovány a v jiných zemích tomuto problému nemusí být kladen takový důraz.

Mnoho lidí považuje zejména střelné zbraně za zdroj násilí a problémů. Myslí si, že by společnost byla více civilizovaná, kdyby z ní byly zbraně odstraněny, protože zbraně včetně střelných zbraní usnadňují lumpům práci. To je ovšem pravda pouze tehdy, pokud je většina potenciálních obětí neozbrojena, ať už z vlastního rozhodnutí nebo z rozhodnutí státu. Neplatí to, pokud je většina potenciálních obětí ozbrojena. Kdo prosazuje zákazy zbraní, žádá automaticky nadvládu mladých, silných a početných, kteří by měli navrch nad slabými, dětmi starci a samotnými jedinci a to je pravý opak civilizované společnosti. Lupič, třeba i ozbrojený, může ve společnosti úspěšně přežívat jen tehdy, pokud mu stát dal monopol násilí.⁵

V západních evropských zemích proběhlo několik vln prodeje střelných zbraní. Nejprve to byl prodej loveckých a sportovních palných zbraní. Na něj navázal boom

---

⁴ FAKTOR, Z. Střelné zbraně, konstrukce a funkce. 1. vyd. Vimperk: Magnet-Press, 1995. s. 9

⁵ *Gunlex-sdružení na ochranu práv majitelů* [online]. 2015 [cit. 2015-11-8]. Dostupné z WWW: <<http://www.survivor.cz/proc-zbran-znamena-civilizaci>>.

krátkých palných zbraní – pistolí a revolverů. Pak následoval rozmach prodeje napodobenin a replik historických palných zbraní, zejména perkusních revolverů. V současné době má Západ novou vášeň – střelbu ze starých vojenských opakovaček. Po celé poválečné období se rovněž těšily oblibě střelby milovné veřejnosti některé mechanické zbraně, zvláště luk a kuše. Mládež i mnozí dospělí zase zůstali věrni plynovým zbraním – vzduchovce, větrovce a plynovce. I taková kuriózní zbraň, jakou je foukačka, si získala některé příznivce.⁶

V českých zemích mají vývoj, výroba a užití zbraní dlouhodobé tradice, které sahají až do doby husitské. Od středověku patřila střelná zbraň ke každé selské chalupě a usedlosti i měšťanské domácnosti. V meziválečném období patřilo tehdejší Československo k předním světovým výrobcům a vývozcům zbraní na světě. Významné pozice zaujímala naše země ve výrobě a obchodu se zbraněmi i ve druhé polovině minulého století. I to je pravděpodobně jednou z příčin, proč má v dlouhodobém měřítku kladný vztah ke zbraním poměrně vysoké procento Čechů.⁷

V České republice slouží k regulaci nabývání vlastnictví, držení a nošení zbraní, k jejich vývozu, dovozu a k povinnostem jejich držitelů zákon č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o střelných zbraních a střelivu).

---

⁶ FAKTOR Z. *Střelné zbraně, konstrukce a funkce*. 1. vyd. Vimperk: Magnet-Press, 1995. s. 7.

⁷ TERYNGEL, J., LIŠKA, P. *Zbraně, střelivo a právo*. 1. vyd. Praha: ORAC, s.r.o., 2001. s. 5.

3 Zákon o střelných zbraních a střelivu

Vzhledem k vývoji zákona o střelných zbraních a střelivu, nutnosti státu co nejlépe regulovat držení a nošení střelných zbraní a střeliva, zejména v době demokratického vývoje, po období totality, v souvislosti se začleněním České republiky do Evropské unie a přiblížení se k normám ostatních zemí Evropské unie ohledně zbraní a střeliva je zatím posledním platným zákonem dotýkajícím se této problematiky zákon číslo 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších předpisů.

Předmětný zákon upravuje kategorie střelných zbraní a střeliva, podmínky pro nabývání vlastnictví, držení, nošení a používání zbraní nebo střeliva, práva povinnosti držitelů zbraní nebo střeliva, podmínky pro vývoz, dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva a pro provozování střelnic, provádění pyrotechnického průzkumu, provozování informačních systémů v oblasti zbraní a střeliva, sankce a výkon státní správy v oblasti zbraní a střeliva, sankce a výkon státní správy v oblasti zbraní a střeliva, provozování střelnic a provozování a provádění pyrotechnického průzkumu.⁸

Již z předmětu úpravy zákona zjišťujeme, že je zde vymezen předmět a rozsah úpravy s hledem na účel zákona a vymezuje jeho orientaci na střelné zbraně a střelivo používané na území České republiky v civilním a soukromém sektoru. Zákon se nevztahuje na jiné zbraně než střelné (např. bodné, sečné, úderné aj.). Tyto „nestřelné“ zbraně (dokonce ani ve své zákeřné podobě) nejsou v České republice legislativně ošetřeny, to znamená, že mohou být prakticky drženy bez jakýchkoliv omezení.

Zákon se nevztahuje na zbraně a střelivo, které jsou nabývány nebo drženy ve výzbroji ozbrojenými silami České republiky, bezpečnostními sbory, Vojenským zpravodajstvím nebo ozbrojenými silami anebo sbory jiných států při jejich pobytu na území České republiky, překračování státních hranic České republiky a průjezdu přes území České republiky nebo přeletu nad jejím územím podle zvláštního právního předpisu nebo mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu, a jsou určeny k plnění jejich úkolů. Dále se zákon nevztahuje na zbraně, střelivo a munici ve vlastnictví státu, které jsou určeny ke sbírkovým, výzkumně vývojovým nebo muzejním účelům

---

⁸ ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013, o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3038.

Ministerstva vnitra, Ministerstva obrany, ozbrojenými silami České republiky, bezpečnostními sbory, Vojenským zpravodajstvím nebo ozbrojenými silami anebo sbory jiných států při jejich pobytu na území České republiky, překračování státních hranic České republiky a průjezdu přes území České republiky nebo přeletu nad jejím územím podle zvláštního právního předpisu nebo mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu. Řadíme sem i zbraně, střelivo a munici, které jsou určeny k ověřování Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva, zbraně, střelivo a munici, které jsou kulturními památkami, součástí souboru prohlášeného za kulturní památku nebo sbírkovými předměty, které jsou ve vlastnictví státu, krajů nebo obcí, zřizování a provozování střelnic Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva, ministerstvem, Ministerstvem obrany, ozbrojenými silami České republiky, bezpečnostními sbory, Vojenským zpravodajstvím nebo ozbrojenými silami anebo sbory jiných států při jejich pobytu na území České republiky podle zvláštního právního předpisu nebo mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu, pouze pro jejich potřebu a výbušniny vymezené zvláštním právním předpisem, s výjimkou výbušnin vyhledaných pyrotechnickým průzkumem.⁹

V neposlední řadě je důležité uvést, že zákon se nevztahuje ani na výzbroj Policie České republiky, která má však nezastupitelné místo při plnění úkolů, souvisejících s dohledem nad dodržováním ustanovení tohoto zákona a také se státní správou na úseku zbraní a střeliva.

3.1 Výkon státní správy na úseku střelných zbraní a střeliva

Státní správu ve věcech zbraní, střeliva a pyrotechnického průzkumu vykonává ministerstvo, policie, zastupitelský úřad České republiky a Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva.

V rámci policie vykonává státní správu ve věcech zbraní, střeliva a pyrotechnického průzkumu Policejní prezidium a příslušné útvary policie.

Ministerstvo ve správním řízení plní úkoly nadřízeného správního orgánu vůči Policejnímu prezidiu. Je oprávněno dohlížet na dozor prováděný Policejním prezidiem nebo příslušným útvarem policie. Vydává soubory písemných testů ke zkouškám odborné způsobilosti žadatelů o vydání zbrojního průkazu a žadatelů o jmenování zkušebními

---

⁹ ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013, o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3038.

komisařem. Vede informační systém zkušebních komisařů a poskytuje z něj policii údaje nezbytné pro určování zkušebních komisařů k provádění zkoušky odborné způsobilosti a poskytuje údaje z informačních systémů vedených podle tohoto zákona, pokud tak stanoví zvláštní právní předpis nebo mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu.¹⁰

Policejní prezidium ve správním řízení plní úkoly nadřízeného správního orgánu vůči příslušnému útvaru policie. Vede informační systémy podle tohoto zákona a poskytuje z nich údaje, pokud tak stanoví zvláštní právní předpis nebo mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu. Vykonává působnost příslušného útvaru policie ve vztahu k zastupitelským úřadům. Vydává zbrojní průvodní list pro tranzit zbraně nebo střeliva a uděluje souhlas s tranzitem zbraně a střeliva zapsaných v evropském zbrojním pasu. V neposlední řadě povoluje přepravu zbraní nebo střeliva.

Příslušný policejní útvar plní úkoly příslušného útvaru policie podle tohoto zákona.

Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva rozhoduje v pochybnostech o zařazení typu zbraně nebo střeliva do kategorie zbraní A až D.

Zastupitelský úřad České republiky vydává zbrojní průvodní list pro trvalý dovoz zbraně nebo střeliva, zbrojní průvodní list pro tranzit zbraně nebo střeliva a přijímá žádost o povolení přepravy, kterou zasílá Policejnímu prezidiu.

Pro všechny vyjmenované subjekty je důležité při výkonu státní správy na úseku střelných zbraní a střeliva, aby bylo eliminováno nebezpečí a riziko, které vyplývá z nevědomého či úmyslného porušování zákona a dále se soustředit na vztah fyzických a právnických osob ke zbraním a střelivu, zejména zabezpečení zbraní a střeliva proti ztrátě, odcizení a zneužití, spolu s legálním držením zbraní, podléhajících registraci a bezpečné zacházení se zbraněmi a střelivem v rámci aktivit při střelbě.

---

¹⁰ ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013, o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3054.

3.2 Držení, nošení zbraně nebo střeliva a další pojmy

Aby byl předmětný zákon č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších novel a předpisů (zákon o zbraních) pochopen správně, musíme si uvést a podrobně si vysvětlit některé důležité základní a stěžejní pojmy, kterými jsou například držení zbraně nebo střeliva, nošení zbraně nebo střeliva, přenechání zbraně nebo střeliva, podnikatel v oboru zbraní a střeliva, místo pobytu a pyrotechnický průzkum.

Držením zbraně nebo střeliva se rozumí mít zbraň nebo střelivo uvnitř bytových nebo provozních prostor nebo uvnitř zřetelně ohraničených nemovitostí se souhlasem vlastníka nebo nájemce uvedených prostor nebo nemovitostí, zbraň nenabitou náboji v zásobníku, nábojové schránce, nábojové komoře hlavně nebo nábojových komorách válce revolveru a uloženou v uzavřeném obalu za účelem jejího přemístění z místa na místo.¹¹

Nošení zbraně nebo střeliva mít zbraň nebo střelivo u sebe, s výjimkou případů uvedených v držení zbraně a střeliva.¹²

Držení zbraně nebo střeliva se odlišuje od nošení zbraně a střeliva zejména úrovní přechovávání zbraně a střeliva. Stát má zájem regulovat počty osob, které budou oprávněny zbraň nebo střelivo nosit, aniž by byly omezeny zájmy osob, kterým bude postačovat oprávnění k držení zbraně a střeliva jako jsou například sběratelé, sportovní střelci mimo střelnici a podobně. Dle právního hlediska vzhledem k obsahu obou těchto dvou stěžejních pojmů je držení zbraně nižším a nošení zbraně vyšším stupněm oprávnění přechovávání zbraně.

Pojem držení zbraně rozlišuje dva rozdílné samostatné stavy zbraně, které mohou přecházet jeden v druhý, ale nemohou se překrývat. Z tohoto lze dovodit, že při držení nesmí být zbraň nabita pouze v případě, že ji držitel přemísťuje z místa na místo. To také znamená, že zbraň může být ve stavu držení v klidovém stavu i nabita.

Dělíme držení na dva způsoby. První způsob držení zbraně nebo střeliva je v klidovém stavu, kdy je zbraň uložena uvnitř budov a jiných objektů se souhlasem

---

¹¹ ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013, o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3038-3039.

¹² ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013, o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3038-3039.

vlastníka nebo nájemce nemovitosti. Za nemovitost se rozumí a považuje pozemek nebo stavba, spojená se zemí pevným základem. Nemovitostí jsou věci, které nelze přemísťovat z místa na místo. Nabízí se otázka, jak by to bylo s nájemníky panelových domů. Znamenalo by to požádat o souhlas vlastníka (např. obec), ale v praxi se však pravděpodobně toto uplatní pouze v těch případech, kdy vlastník nebo nájemce určitého objektu vysloví nesouhlas s držením zbraní v tomto objektu. Kdo drží zbraň v určitém objektu bez souhlasu vlastníka (nájemce) tohoto objektu nebo přes jeho výslovný nesouhlas, dopouští se přestupku na úseku zbraní a střeliva. Druhý způsob držení zbraně nebo střeliva je stav, při němž je zbraň v pohybu např. přemísťována, přenášena nebo převážena odněkud někam a to ve stavu, který vylučuje její okamžité použití, čili nenabitá a v uzavřeném obalu. Pojem obal není zákonem specifikován, co se týče druhu, pevnosti, průhlednosti. Může jím být teoreticky i igelitový pytlík, který uzavřeme převázáním provázkem. U krátké zbraně je obalem pouzdro zbraně.¹³

Pojem nošení zbraně je vymezen negativně. Zbraň nosí ten, kdo ji má u sebe a přitom se nejedná o držení, to je mít zbraň např. nabitou nebo nenabitou mimo obal, nenabitou v otevřeném obalu, nebo ji mít prostě u sebe a nikam ji nepřemísťovat.

Mít zbraň u sebe lze chápat jako mít zbraň v přímém dosahu, v ruce, v kapse oblečeného kabátu, v kufříku, který je nesen nebo uložen v automobilu během jízdy. Pokud je ovšem zbraň v rozporu s požadavky na její zabezpečení v opuštěném automobilu, nebo v kapse kabátu, který visí na věšáku, zbraň nemá její držitel u sebe, nemůže ji okamžitě použít a o nošení se nejedná. Nošení zbraně umožňuje držiteli zbrojního průkazu příslušné skupiny mít u sebe ve vyhrazených prostorech v souladu s oprávněními jednotlivých skupin zbrojního průkazu i na veřejnosti nabitou zbraň připravenou ke střelbě. To je také nejpravděpodobnější uplatnění a výklad tohoto pojmu v praxi.¹⁴

Tyto pojmy prakticky rozlišují možnost držitelů zbraní mít zbraň v místech veřejnosti nepřístupných nebo v místech veřejnosti přístupných. Na veřejnosti je stanoveno nošení zbraně skrytě, až na výjimky, kterými jsou strážníci obecní policie a zaměstnanci České národní banky při plnění úkolů ochrany objektu této banky. Držení a nošení jsou tedy dva pojmy a mají protichůdný obsah. Určitou zbraň nelze současně

---

¹³ KOMENDA J. *Zbraně a střelivo mezi paragrafy*. 2. vyd. Brno: Data Print. 2003. s. 18.

¹⁴ KOMENDA J. *Zbraně a střelivo mezi paragrafy*. 2. vyd. Brno: Data Print. 2003. s. 19.

držet a nosit. Zbraň může držet jen ten, kdo ji nenosí, a kdo ji nosí, nemůže ji současně držet.

Případné nelegální držení a nošení zbraně je zpravidla trestným činem nedovolené ozbrojování dle ustanovení § 279 trestního zákoníku. V tomto ustanovení se hovoří - „kdo bez povolení vyrobí, sobě nebo jinému opatří nebo přechovává střelnou zbraň nebo její hlavní části nebo díl nebo ve větším množství střelivo nebo zakázaný doplněk zbraně, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci nebo jiné majetkové hodnoty a stejně bude potrestán, kdo uvede do střelbyschopného stavu znehodnocenou zbraň nebo na ní provede konstrukční změny směřující k jejímu uvedení do střelbyschopného stavu nebo na zbraní provede konstrukční změny směřující ke zvýšení její účinnosti, nebo padělá, pozmění, zahlazuje nebo odstraňuje jedinečné označení střelné zbraně, které umožňuje její identifikaci.“¹⁵

Porušení podmínek, za kterých lze zbraň nosit a držet, může být u legálního držitele zbraně se zbrojním průkazem pouze správní delikt dle zákona č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších novel a předpisů.

Přenechání zbraně nebo střeliva znamená poskytnutí možnosti jiné osobě se zbraní nebo střelivem fakticky nakládat.¹⁶

Podnikatel v oboru zbraní a střeliva je fyzická nebo právnická osoba, která podle zvláštního právního předpisu zbraň nebo střelivo vyvíjí, vyrábí, upravuje, opravuje, znehodnocuje nebo ničí, dále zbraně nebo střelivo uschovává, skladuje, půjčuje, přepravuje, nakupuje, prodává nebo k tomu přijímá objednávky nebo zprostředkovává jiným nabytí nebo prodej zbraní nebo střeliva.¹⁷

Místem pobytu se dle zákona o zbraních a střelivu rozumí adresa trvalého pobytu občana České republiky (v souladu se zákonem č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů) anebo adresa trvalého nebo přechodného

---

¹⁵ JELÍNEK, J. a kol., *Trestní zákoník a trestní řád s poznámkami a judikaturou*. 4. vyd. Praha: Leges. 2013. s. 390.

¹⁶ ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013, o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3038-3039.

¹⁷ ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013, o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3038-3039.

pobytu cizince (v souladu se zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů).¹⁸

V neposlední řadě je třeba si uvést význam pyrotechnického průzkumu, kterým se rozumí vyhledávání munice, střeliva nebo výbušnin a jejich identifikace stanoveným postupem, případně jejich vyzvednutí nebo dohled při zemních pracích, při nichž se očekává nález munice, střeliva nebo výbušnin, a identifikace nalezené munice, střeliva nebo výbušnin.¹⁹

Nabývat do vlastnictví, s výjimkou dědění, a držet nebo nosit zbraň nebo střelivo může pouze ten, kdo je držitelem zbrojního průkazu nebo zbrojní licence, pokud není zákonem stanoveno jinak. Jde o obecné vymezení práva, které může být zákonem omezeno.

Pokud jde o právní nárok vlastnictví zbraně, není současná úprava v rozporu s nálezem Ústavního soudu č. 68/1999 Sb., podle kterého právo vlastnit zbraň nelze považovat za základní lidské právo, tedy za právo vlastnit majetek podle čl. 11 Listiny základních práv a svobod, ze které nepochybně vyplývá, že zájem na ochraně základních lidských práv, jako jsou právo na život, na nedotknutelnost osoby, lidskou důstojnost, je nadřazený nad právem vlastnit zbraň.^{20,21}

3.3 Kategorie zbraní a střeliva

Základní pojmy jsme si vysvětlili a nyní si musíme zbraně a střelivo rozdělit do jednotlivých kategorií pro účely zákona č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších novel a předpisů. Rozdělení zbraní a střeliva do jednotlivých kategorií je důležité pro orientaci jejich držitelů, tak i pro státní orgány, které vedou patřičnou evidenci zbraní a střeliva, případně provádějí zkoumání zbraní, vydávají a kontrolují příslušné doklady ke zbraním, střelivu jejich držitelům.

---

¹⁸ ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013, o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3038-3039.

¹⁹ ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013, o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3038-3039.

²⁰ ČESKO. Nález č. 68 Ústavní soud ze dne 17. 2. 1999, ve věci návrhu na zrušení § 44 odst. 1, písm. d) a § 44 odst. 2 zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 1999, částka 27, s. 2250.

²¹ ČESKO. Ústavní zákon č. 2 České národní rady ze dne 16. 12. 1992, o vyhlášení Listiny základních práv a svobod. In *Sbírka zákonů České republiky*. 1993, částka 1, s. 20.

Zbraně a střelivo je rozděleno do pěti kategorií:²²

a) zakázané zbraně, zakázané střelivo nebo zakázané doplňky zbraní označujeme kategorií „A“, sem řadíme vojenské zbraně včetně odpalovacích zařízení, s výjimkou pušek, pistolí a revolverů, ověřených pro civilní použití, pokud podléhají ověřování, samočinné zbraně, vyrobené nebo upravené zbraně tak, že lze utajit jejich účel nebo u kterých byly původní charakter a podoba změněny tak, aby se jejich použitím mohly způsobit těžší následky, anebo zbraně maskované jako jiné předměty (zákeřné zbraně), palné zbraně nevyrobené z kovů, pokud nejsou identifikovatelné jako zbraně při kontrolách osob a zavazadel pomocí detekčních a rentgenových přístrojů, plynové nebo expanzní zbraně, nejde-li o dovolené výrobní provedení, střelná nástrahová zařízení a zbraně s pevně vestavěnými tlumiči hluku výstřelu nebo s pevně vestavěnými laserovými zaměřovači, jakož i střelivo se střelou průbojnou, výbušnou nebo zápalnou, střelivo pro krátké kulové zbraně se střelou šokovou nebo střelou určenou ke zvýšení ranivého účinku, střelivo které neodpovídá dovolenému výrobnímu provedení a munice, včetně doplňků zbraní jako tlumičů hluku výstřelu, zaměřovačů zbraní konstruovaných na principu noktovizorů a laserové zaměřovače,

b) zbraně podléhající povolení, které jsou označeny kategorií „B“, jedná se o krátké opakovací nebo samonabíjecí zbraně, krátké jednoranové nebo více ranové zbraně pro střelivo se středovým zápalem, jednoranové nebo více ranové zbraně pro střelivo s okrajovým zápalem, jejichž celková délka je menší než 280 mm, dlouhé samonabíjecí zbraně, jejichž zásobník nebo nábojová schránka a nábojová komora nemohou dohromady pojmout více než 3 náboje, dlouhé samonabíjecí zbraně, jejichž zásobník nebo nábojová schránka a nábojová komora nemohou dohromady pojmout více než 3 náboje a u nichž je podávací ústrojí odnímatelné, anebo u nichž není zaručeno, že nemohou být přeměněny běžně dostupnými nástroji na zbraně, jejichž zásobník nebo nábojová schránka a nábojová komora mohou dohromady pojmout více než 3 náboje, dlouhé opakovací nebo samonabíjecí zbraně s hladkým vývrtem hlavně, jejichž délka hlavně je menší nebo je rovná 600 mm, samonabíjecí zbraně, pokud mají vzhled samočinných zbraní a signální zbraně pro použití signálních nábojů ráže větší než 16 mm,

---

²² ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013, o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3040.

c) zbraně podléhající ohlášení označované kategorií „C“, kam řadíme jednoranové nebo více ranové zbraně pro střelivo s okrajovým zápalem, jejichž celková délka se rovná nebo je větší 280 mm, jednoranové nebo více ranové, opakovací nebo samonabíjecí dlouhé zbraně neuvedené ve vymezeném ustanovení o kategorie „B“, plynové zbraně, u nichž kinetická energie střely na ústí hlavně je vyšší než 16 J, s výjimkou paintbalových zbraní a více než dvou ranové nebo opakovací zbraně zkonstruované na principu perkusních zámkových systémů,

d) ostatní zbraně označované kategorií „D“, se rozumí historické zbraně, zbraně jednoranové a dvou ranové zkonstruované na principech doutnákových, kolečkových, křesadlových nebo perkusních zámkových systémů, palné zbraně určené pro střelbu náboji typu flobert s energií střely na ústí hlavně do 7,5 J, plynové zbraně na vzduchovou kartuš, plynové zbraně, u nichž kinetická energie střely na ústí hlavně dosahuje nejvíce 16 J, expanzní zbraně a expanzní přístroje, s výjimkou přenosných upevňovacích zařízení a jiných rázových strojů určených výhradně pro průmyslové nebo technické účely, mechanické zbraně, u nichž je napínací síla větší než 150 N, znehodnocené zbraně, na kterých byly provedeny takové nevratné úpravy, které znemožňují jejich použití ke střelbě, zbraně, na kterých byly řezem provedeny takové úpravy, které odkrývají alespoň částečně vnitřní konstrukci zbraně, neaktivní střelivo a munice a zbraně neuvedené v kategoriích A až C,

e) střelivo do zbraní kategorií A až D, které není zakázané.

Pokud vzniknou pochybnosti o zařazení typu zbraně nebo střeliva do uvedených kategorií, rozhodne o jejich zařazení Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva.

Nabývat zbraň či střelivo do vlastnictví, držet nebo nosit může pouze ten, kdo je držitelem zbrojního průkazu nebo zbrojní licence.

3.4 Zbrojní průkaz, podmínky vydání a věková hranice

Zbrojní průkaz je na základě platné normy České republiky veřejnou listinou, která opravňuje fyzickou osobu k nabývání vlastnictví, držení zbraně nebo střeliva do těchto zbraní v rozsahu oprávnění stanovených pro jednotlivé skupiny zbrojního

průkazu a v rozsahu těchto oprávnění k jejich nošení nebo k provádění pyrotechnického průzkumu podle oprávnění stanoveného pro skupinu F zbrojního průkazu.²³

Zbrojní průkaz jako veřejná listina má svou dobu platnosti, která je zákonem stanovena na 10 let a zároveň jej lze vydat na základě posudku o zdravotní způsobilosti s dobou platnosti kratší než 10 let. Zbrojní průkaz se rozlišuje podle účelu užívání zbraně nebo střeliva a podle rozsahu oprávnění do skupin. Známe šest skupin a jsou jimi:²⁴

- a) A – ke sběratelským účelům,
- b) B – ke sportovním účelům,
- c) C – k loveckým účelům,
- d) D – k výkonu zaměstnání nebo povolání,
- e) E – k ochraně života, zdraví nebo majetku, nebo
- f) F – k provádění pyrotechnického průzkumu.

K získání zbrojního průkazu musí podat fyzická osoba žádost na předepsaném tiskopise u příslušného útvaru policie, který vydává zbrojní průkazy. Žadatel musí do žádosti uvést své osobní údaje a údaj, o kterou skupinu zbrojního průkazu žádá. Má také povinnost k žádosti připojit posudek o zdravotní způsobilosti (nesmí být starší než 3 měsíce) držet nebo nosit zbraň a střelivo nebo provádět pyrotechnický průzkum, žádá-li o vydání zbrojního průkazu pro skupinu „F“. Žadatel dále musí přiložit doklad o odborné způsobilosti (nesmí být starší než 1 rok) držet nebo nosit zbraň a střelivo nebo provádět pyrotechnický průzkum, jedná-li se o vydání zbrojního průkazu skupiny „F“, a fotografii odpovídající současné podobě žadatele, zobrazující žadatele v čelném pohledu s výškou obličejové části hlavy od očí k bradě minimálně 13mm, v občanském oděvu, bez brýlí s tmavými skly a bez pokrývky hlavy.

Pokud se žadatel o vydání zbrojního průkazu v posledních 10 letech před podáním žádosti zdržoval více než 6 měsíců mimo území České republiky, je povinen předložit též doklad obdobný opisu z evidence Rejstříku trestů ze státu, ve kterém se zdržoval, s překladem do jazyka českého, vyhotoveným tlumočnickem zapsaným v seznamu znalců a tlumočnicků. Nemůže-li takový doklad předložit, protože

---

²³ ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013, o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3042.

²⁴ ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013, o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3042

mu jej tento stát nevydává, předloží čestné prohlášení, ve kterém uvede, že v cizině nebyl uznán vinným pro trestný čin, pro který nemůže být považován za bezúhonného, nebo uznán vinným z přestupku, po který nemůže být považován za spolehlivého.²⁵ Požadovaný doklad nesmí být starší než 6 měsíců ke dni podání žádosti.

Žadatel o vydání zbrojního průkazu, který má místo pobytu ještě v jiném členském státě, je povinen předložit též předchozí souhlas tohoto členského státu s vydáním zbrojního průkazu nebo jeho prohlášení o tom, že předchozí souhlas není nezbytný, s překladem do jazyka českého, vyhotoveným tlumočnickem zapsaným v seznamu znalců a tlumočnicků. Požadovaný doklad nesmí být starší než 6 měsíců ke dni podání žádosti.

Příslušný policejní útvar policie přeruší řízení o vydání zbrojního průkazu v případě, že proti žadateli o vydání tohoto dokladu bylo zahájeno trestní stíhání pro trestné činy taxativně uvedené v § 22 zákona č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších novel a zákonů.

Podmínky pro získání zbrojního průkazu, které musí fyzická osoba splňovat:

- má místo pobytu na území České republiky,
- dosáhla předepsaného věku a je způsobilá k právním úkonům,
- je zdravotně způsobilá, je odborně způsobilá,
- je bezúhonná, je spolehlivá.

Pokud není žadatelem splněna některá z uvedených podmínek, příslušný útvar policie žádost o vydání zbrojního průkazu zamítne.

Příslušný útvar policie může vydat rozhodnutí, jímž nevyhoví žádosti o vydání zbrojního průkazu, jestliže je žadatelem cizinec, který není:²⁶

- a) občanem členského státu,
- b) občanem členského státu Organizace Severoatlantické smlouvy,
- c) rodinným příslušníkem občana členského státu, kterému bylo vydáno povolení k přechodnému nebo trvalému pobytu na území České republiky,

---

²⁵ ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013, o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3043.

²⁶ ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013, o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3045.

- d) cizincem, kterému byl na území České republiky povolen trvalý pobyt a přiznáno právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v Evropském společenství na území České republiky, nebo cizincem, kterému bylo takové právní postavení přiznáno na území jiného členského státu Evropské unie a bylo mu vydáno povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky,
- e) rodinným příslušníkem osoby uvedené v písmenu d), kterému bylo vydáno povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky,
- f) osobou, které byl na území České republiky udělen azyl, i když splní všechny podmínky pro získání zbrojního průkazu.

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.

Zbrojní průkaz skupiny A, D, E nebo F lze vydat jen osobě starší 21 let, pokud zákon č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších novel a předpisů, nestanoví jinak. Zbrojní průkaz skupiny B nebo C lze vydat jen osobě starší 18 let. Zbrojní průkaz skupiny B lze vydat osobě starší 15 let, která je členem občanského sdružení zabývajícím se sportovní činností podle národních nebo mezinárodních pravidel a řádů a součástí této činnosti je střelba, jsou-li splněny ostatní podmínky pro jeho vydání. Zbrojní průkaz skupiny C lze vydat žákovi střední školy nebo středního odborného učiliště staršímu 16 let, pokud v osnovách školy či učiliště je zahrnuta výuka myslivosti a jsou-li splněny ostatní podmínky pro jeho vydání. Zbrojní průkaz skupiny D lze vydat žákovi střední školy nebo středního odborného učiliště staršímu 18 let, pokud v osnovách školy nebo učiliště je zahrnuta výuka puškařského oboru nebo střeliva.²⁷ V případech, kdy lze vydat zbrojní průkaz osobě starší 15 a 16 let je nutný písemný souhlas zákonného zástupce a doporučení příslušného občanského sdružení, školy nebo učiliště. Osoba mladší 18 let smí zbraň nebo střelivo pro sportovní nebo lovecké účely nabývat do vlastnictví, s výjimkou koupě, a držet pouze se souhlasem zákonného zástupce. Tuto zbraň nebo střelivo smí používat pouze za přítomnosti osoby starší 21 let, která je držitelem zbrojního průkazu skupiny B nebo C nejméně 3 roky a která zajistí bezpečnou manipulaci se zbraní nebo střelivem.

Zbrojní průkaz skupin A až E je dokladem opravňujícím jeho držitele k nabývání vlastnictví, držení, popřípadě nošení zbraní kategorie C a střeliva do těchto zbraní

---

²⁷ ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013, o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3046.

v rozsahu oprávnění stanovených pro jednotlivé skupiny zbrojního průkazu a zároveň je jednou z nezbytných podmínek pro vydání povolení nebo udělení výjimky k nabytí vlastnictví, držení nebo nošení zbraní kategorie B a A. Držitel zbrojního průkazu skupiny F není oprávněn k nabývání vlastnictví, držení, popřípadě nošení zbraní nebo střeliva.²⁸

3.4.1 Zdravotní a odborná způsobilost pro vydání zbrojního průkazu

Zdravotní způsobilost žadatele o vydání zbrojního průkazu zjišťuje a posudek o zdravotní způsobilosti vydává posuzující lékař na základě výsledku lékařské prohlídky, popřípadě psychologického vyšetření a dalších potřebných vyšetření. Posuzujícím lékařem se dle zákona č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších novel a předpisů rozumí praktický lékař, u kterého je žadatel o vydání zbrojního průkazu nebo držitel zbrojního průkazu registrován k léčebné péči. U žadatele o vydání zbrojního průkazu skupiny D je posuzujícím lékařem lékař zařízení, který poskytuje zaměstnavateli závodní preventivní péči.²⁹

Posuzující lékař vydá kladný posudek o zdravotní způsobilosti žadatele jen v případě, že jeho vyšetřením nebyl zjištěn stav, nemoc nebo vada, která brání bezpečnému užívání zbraně a střeliva (např. schizofrenie, epilepsie, výraznější snížení zrakové ostrosti) dle vyhlášky Ministerstva zdravotnictví č. 493/2002 Sb., o posuzování zdravotní způsobilosti k vydání nebo platnosti zbrojního průkazu.

Žadatel o vydání zbrojního průkazu prokazuje odbornou způsobilost zkouškou vykonanou před zkušebním komisařem. Ten po úspěšném vykonání zkoušky vydá žadateli doklad o odborné způsobilosti.

Odbornou způsobilost prokazuje žadatel při zkoušce před zkušebním komisařem a je vymezen rozsah a způsob provedení zkoušky. Náročnost zkoušky se liší podle toho, o jakou skupinu zbrojního průkazu bude žadatel žádat. Zkouška z odborné způsobilosti má dvě části. První teoretickou část, která se skládá z písemného testu a druhou část praktickou, kde žadatel musí prokázat schopnost bezpečné manipulace se zbraní před střelbou, postupu při přípravě na střelbu, při přerušení střelby, při zjištění závady

---

²⁸ BAČKOVSKÁ, M., NOVÁK, P. *Zákon o zbraních a střelivu s komentářem a prováděcími předpisy*. 1. vyd. Praha: Linde Praha, a.s. 2003. s. 39.

²⁹ ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013, o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3044.

na zbrani apod. V neposlední řadě před zkušebním komisařem žadatel předvádí mířenou střelbu na terč.³⁰

3.4.2 Bezúhonnost, spolehlivost fyzické osoby, zánik platnosti zbrojního průkazu

Další síto pro rozhodnutí, zda žadateli o vydání zbrojního průkazu vyhovět je zjištění, zda je uchazeč bezúhonný a spolehlivý. Bezúhonnost je vyjádřena v § 22 zákona č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a spolehlivost je vymezena v § 23 zákona č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu.

Za bezúhonného se podle § 22 odst. 1, písm. a) zákona č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu nepovažuje ten, kdo byl pravomocně uznán vinným trestným činem taxativně uvedeným v předmětném zákoně, za který byl uložen výjimečný trest nebo trest odnětí svobody na více než 12 let nebo mladistvému trestní opatření odnětí svobody nepodmíněně na 5 až 10 let. Podle § 22 odst. 1, písm. b) zákona č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu se za bezúhonného nepovažuje ten, kdo byl pravomocně uznán vinným trestným činem uvedeným v písmenu a), za který byl uložen trest odnětí svobody na 5 až 12 let, nebo úmyslným trestným činem taxativně uvedeným v písmenu b), nebo jiným úmyslným trestným činem spáchaným se zbraní, za který byl uložen trest odnětí svobody převyšující 5 let, a od ukončení výkonu trestu odnětí svobody neuplynulo alespoň 20 let. Podle § 22 odst. 1, písm. c) zákona č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu se za bezúhonného nepovažuje ten, kdo byl pravomocně uznán vinným trestným činem uvedeným v písmenu a), b) předmětného zákona nebo jiným úmyslným trestným činem, jestliže od právní moci rozsudku nebo od ukončení výkonu trestu odnětí svobody v případě, že tento trest byl uložen neuplynulo alespoň 10 let, jestliže byl uložen trest odnětí svobody převyšující 2 roky, neuplynulo alespoň 5 let, jestliže byl uložen trest odnětí svobody nepřevyšující 2 roky nebo jiný trest než trest odnětí svobody, nebo neuplynuly alespoň 3 roky, jestliže bylo upuštěno od potrestání, podmíněně upuštěno od potrestání s dohledem, upuštěno od uložení trestního opatření mladistvému anebo podmíněně upuštěno od uložení

---

³⁰ ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013, o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3044.

trestního opatření mladistvému nebo byla sice vyslovena vina, ale nebyl uložen trest v trestním řízení, v němž došlo pokračování trestního stíhání na žádost obviněného anebo obžalovaného, nebo nebylo uloženo trestní opatření poté, co bylo odstoupeno od trestního stíhání mladistvého podle zvláštního právního předpisu.³¹

Za bezúhonného se nepovažuje také ten, kdo byl pravomocně uznán vinným trestným činem spáchaným z nedbalosti za porušení povinností v souvislosti s držením, nošením nebo používáním zbraně nebo střeliva, pokud od právní moci rozsudku neuplynuly alespoň 3 roky.

Dále ten, kdo byl v cizině pravomocně uznán vinným činem, jehož znaky odpovídají znakům některého z trestných činů uvedených v § 22 odst. 1 zákona č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu.

Za spolehlivého se dle § 23, odst. 1, písm. a) zákona č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu nepovažuje ten, jehož trestní stíhání pro úmyslný trestný čin bylo pravomocně podmíněně zastaveno, nebo bylo pravomocně rozhodnuto o podmíněném odložení návrhu na potrestání, a dosud neuplynula zkušební doba nebo lhůta, v níž má být rozhodnuto, zda se osvědčil.³²

Podle § 23 odst. 1, písm. b) zákona č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu se za spolehlivého nepovažuje ten, kdo prokazatelně nadměrně požívá alkoholické nápoje nebo prokazatelně požívá návykové látky, nebo podle § 23 odst. 1, písm. c) zákona č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu kdo, pro vnitřní pořádek a bezpečnost představuje vážné nebezpečí svým jednáním, za které byl v posledních třech letech pravomocně uznán vinným ze spáchání více než jednoho přestupku taxativně uvedeném v předmětném zákoně. Zároveň je nespolehlivým také ten, kdo v případě žádosti o vydání zbrojního průkazu skupiny „F“ nebo zbrojní licence skupiny „K“ byl v posledních 5 letech pravomocně uznán vinným z přestupku na úseku zbraní a střeliva nebo na úseku výbušnin. Příslušný útvar policie je oprávněn požádat obecní úřad a orgán státní báňské správy o údaje umožňující posoudit spolehlivost fyzické osoby podle odst. 1, písm. c) zákona č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních

---

³¹ PETZAL, D. E., BOURJAILY, P. *Kompletní manuál palných zbraní*. Praha: Euromedia Group, k. s. – Knižní klub, 2013, s. 99.

³² ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013, o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3046.

a střelivu. Obecní úřad a orgán státní báňské správy žádosti vyhoví bez zbytečného odkladu.³³

V zákoně č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších novel a předpisů je taxativně vymezeno, kdy dochází k zániku platnosti zbrojního průkazu a zároveň jsou stanoveny okolnosti, kdy o neplatnosti zbrojního průkazu rozhoduje příslušný orgán. Mezi skutečnosti zániku platnosti zbrojního průkazu patří uplynutí doby jeho platnosti, ohlášení jeho ztráty nebo odcizení, nabylo právní moci rozhodnutí o odnětí zbrojního průkazu, je poškozen tak, že zápisy v něm uvedené jsou nečitelné, je porušena jeho celistvost a další.

Zbrojní průkaz může být osobě, která v době jeho pořízení splňovala všechny podmínky, ale během času mohlo dojít ke změně, odejmut. Odnětí zbrojního průkazu je opět v zákoně o zbraních a střelivu taxativně vymezeno s uvedením důvodů odnětí zbrojního průkazu. Mohou jimi být například pozbytí způsobilosti držitele k právním úkonům, pozbytí zdravotní způsobilosti, přestal být bezúhonný nebo spolehlivý.

3.5 Zbrojní licence, registrace zbraní a průkaz zbraně

Zbrojní licence je veřejná listina, která právnickou osobu nebo fyzickou osobu opravňuje k nabývání vlastnictví a přechovávání (držení) zbraní nebo střeliva v rozsahu oprávnění stanovených pro jednotlivé skupiny zbrojní licence nebo k provozování pyrotechnického průzkumu podle oprávnění stanoveného pro zbrojní licenci skupiny K.³⁴

Padělání a pozměnění tohoto dokladu je orgány činnými v trestním řízení považováno za trestný čin padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 trestního zákoníku, kde je výslovně v odstavci 1 uvedeno: „kdo padělá veřejnou listinu nebo podstatně změní její obsah v úmyslu, aby jí bylo užito jako pravé, nebo takovou listinu užije jako pravou, kdo takovou listinu opatří sobě nebo jinému nebo ji přechovává v úmyslu, aby jí bylo užito jako pravé, nebo kdo vyrobí, nabízí, prodá, zprostředkuje nebo jinak zpřístupní, sobě nebo jinému opatří nebo přechovává nástroj, zařízení nebo jeho součást, postup, pomůcku nebo jakýkoli jiný prostředek, včetně počítačového programu,

---

³³ ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013, o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3048.

³⁴ ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013, o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3049.

vytvořený nebo přizpůsobený k padělání nebo pozměnění veřejné listiny, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta nebo zákazem činnosti.³⁵

Zbrojní licence se rozlišují podle důvodů užívání zbraní, činností pro které je vydávána nebo střeliva a rozsahu oprávnění do skupin:³⁶

- a) A – vývoj, výroba zbraní a střeliva,
- b) B – opravy, úpravy nebo znehodnocování zbraní nebo střeliva,
- c) C – nákup, prodej nebo přeprava zbraní nebo střeliva,
- d) D – půjčování zbraní nebo úschova zbraní nebo střeliva,
- e) E – ničení nebo znehodnocování zbraní nebo střeliva,
- f) F – výuka nebo výcvik ve střelbě,
- g) G – zajišťování ostrahy majetku a osob,
- h) H – uskutečňování sportovní, kulturní nebo zájmové činnosti,
- i) I – provozování muzejnictví nebo sbírkové činnosti,
- j) J – zabezpečování úkolů podle zvláštního právního předpisu a
- k) K – provozování pyrotechnického průzkumu.

Ze zákona č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších novel a předpisů vyplývá, že o zbrojní licenci žádají podnikatelské subjekty, ale mohou o ni žádat i nepodnikatelské subjekty, čili fyzické osoby, které zbraně a střelivo užívají pro svou podnikatelskou činnost nebo obdobnou činnost či zájmovou činnost. Žádost o vydání zbrojní licence se rovněž jako žádost o vydání zbrojního průkazu podává na předepsaném tiskopise u příslušného útvaru policie, který prověřuje, zda je tato osoba spolehlivá a bezúhonná (u právnické osoby člen statutárního orgánu nebo odpovědný zástupce). V žádosti musí být uvedeny osobní údaje nebo údaje identifikující právnickou osobu, důvod, pro který fyzická osoba nebo právnická osoba žádá o vydání zbrojní licence, adresa místa výroby, přechovávání, skladování, používání nebo ničení zbraně nebo střeliva, způsob jejich zabezpečení a v případě žádosti o zbrojní licenci skupiny E postup používaný pro ničení zbraně nebo

---

³⁵ JELÍNEK, J. a kol., *Trestní zákoník a trestní řád s poznámkami a judikaturou*. 4. vyd. Praha: Leges. 2013. s. 476-47.

³⁶ ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013, o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3049.

střeliva a odstraňování zničené zbraně nebo střeliva, pokud nejsou tyto činnosti upraveny zvláštním právním předpisem nebo mezinárodní smlouvou, která je součástí právního řádu, osobní údaje osoby, která v rámci svého pracovního zařazení zabezpečuje plnění povinností při přechovávání, skladování nebo používání zbraní nebo střeliva, a která je držitelem zbrojního průkazu příslušné skupiny včetně čísla jejího zbrojního, jedná-li se o vydání zbrojní licence skupiny A až J, osobní údaje odpovědného zástupce nebo člena statutárního orgánu právnické osoby, anebo osobní data odpovědného zástupce fyzické osoby, pokud byl ustanoven, a údaj, o kterou skupinu zbrojní licence žádá. V žádosti o vydání zbrojní licence žadatel rovněž uvede, které kategorie zbraní nebo střeliva budou předmětem jeho podnikatelské nebo jiné činnosti. Žádá-li o oprávnění nabývat do vlastnictví a držet zbraň kategorie A nebo kategorie B, žádost odůvodní.

K žádosti o vydání zbrojní licence je žadatel povinen připojit ověřenou kopii dokladu o povolení vzdělávání na školách v oboru, ve kterém je nutné zacházet se zbraněmi a střelivem.

Příslušný útvar policie si za účelem posouzení žádosti o vydání zbrojní licence opatří výpis ze živnostenského rejstříku.

Rozdíl mezi zbrojním průkazem a zbrojní licencí je tedy v tom, že ačkoliv obě tyto veřejné listiny opravňují jejich držitele k nabývání vlastnictví nebo držení zbraně, u zbrojního průkazu se jedná o různé druhy činností, při kterých může fyzická osoba užívat zbraň, na rozdíl od zbrojní licence u které se jedná o činnosti fyzické či právnické osoby pouze v rámci podnikatelské nebo obdobné činnosti.

Český stát v zákoně o zbraních a střelivu neopomenul skutečnost registrace zbraní. Každá zbraň kategorie A, B nebo C musí být zaregistrována, tato povinnost se nevztahuje na zakázané střelivo. Registraci zbraně kategorie A, B nebo C provádí příslušný útvar policie na základě oznámení o nabytí vlastnictví ke zbraní a předložení zbraně. Dokladem o registraci je průkaz zbraně, který je veřejnou listinou.

Registraci zbraně se rozumí úřední zapsání do evidence zbraní, kterou spravuje Policie České republiky. Povinnost zaregistrovat každou zbraň podléhající registraci, což znamená zbraně kategorie A, B nebo C, vytváří základní podmínku pro vedení evidence těchto zbraní a vedení informačních systémů. Povinná registrace se nevztahuje na zbraně, které jsou u podnikatele v oboru zbraní a střeliva jako obchodní zboží nebo které

se vyvážejí nebo tranzitují. Výjimka z povinnosti registrovat zbraň se však týká pouze zbraní, které podnikatel nepoužívá pro vlastní potřebu.³⁷

Průkaz zbraně je dokladem ve kterém jeho držitel prokazuje právní skutečnosti. Je tedy veřejnou listinou jako zbrojní průkaz a jeho pozměňování a padělání je proto trestným činem. Průkaz zbraně a zejména jeho platnost není časově omezena na rozdíl od zbrojního průkazu. Průkaz zůstává v platnosti po celou dobu existence zbraně, pokud podléhá zbraň registraci a vlastní jí konkrétní osoba.

3.6 Vývoz, dovoz, tranzit zbraní a střeliva, jejich zabezpečení

Zákon č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších novel a předpisů pamatuje i na pohyb zbraní a střeliva do České republiky, z České republiky a převozem přes území České republiky. Tyto pohyby jsou označovány jako dovoz, vývoz a tranzit zbraní a střeliva.

Trvalý vývoz zbraní kategorie A, B nebo C nebo střelivo do této zbraně lze trvale vyvézt mimo území České republiky pouze na základě povolení k vývozu a se souhlasem státu, do kterého má být zbraň, nebo střelivo do této zbraně, vyvezena. Tím nejsou dotčeny postupy podle zvláštních právních předpisů. Povolením se rozumí zbrojní průvodní list pro trvalý vývoz zbraně nebo střeliva. Ten opravňuje fyzickou osobu – držitele zbrojního průkazu, právnickou nebo fyzickou osobu – držitele zbrojní licence nebo cizince k nabytí vlastnictví a držení zbraně kategorie A, B nebo C, nebo střeliva do této zbraně, za účelem jejího trvalého vývozu a k trvalému vývozu mimo území České republiky. Zbrojní průvodní list pro trvalý vývoz zbraně nebo střeliva vydává příslušný útvar policie.³⁸

Pro cizince, kteří nemají místo pobytu na území České republiky, útvar policie příslušný podle sídla provozovny podnikatele v oboru zbraní a střeliva, u kterého zbraň kategorie A, B nebo C, nebo střelivo do této zbraně, bude zakoupena, nebo místa pobytu nebo sídla právnické osoby, která je dosavadním vlastníkem zbraně kategorie A, B, nebo C nebo střeliva do této zbraně.

---

³⁷ ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013, o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3050.

³⁸ ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013, o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3057.

Zbrojní průvodní list pro trvalý vývoz zbraně nebo střeliva se vydává na základě písemné žádosti podané na předepsaném tiskopise s taxativně uvedenými informacemi v předmětném zákoně. Dále musí být doložen souhlas příslušných státních orgánů země, do které se trvalý vývoz uskutečňuje, s překladem jazyka českého, vyhotovený tlumočnickem zapsaným v seznamu znalců a tlumočnicků. Lhůta pro vyvezení zbraní předmětných kategorií a střeliva mimo území České republiky je do 5 dnů po nabytí vlastnictví ke zbraní kategorie A, B nebo C na základě zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz.

Trvalý dovoz zbraní kategorie A, B nebo C nebo střelivo do této zbraně lze trvale dovézt na území České republiky pouze na základě povolení k dovozu. Tím nejsou dotčeny postupy dle zvláštních právních předpisů. Povolením je zbrojní průvodní list pro trvalý dovoz zbraně nebo střeliva. Ten opravňuje fyzickou osobu – držitele zbrojního průkazu, fyzickou nebo právnickou osobu držitele zbrojní licence nebo cizince k držení zbraně kategorie A, B nebo C nebo střeliva do této zbraně, za účelem jejího trvalého dovozu k trvalému dovozu na území České republiky. Zbrojní průvodní list pro trvalý dovoz zbraně nebo střeliva držitelům zbrojního průkazu nebo zbrojní licence vydává příslušný útvar policie, v zahraničí zastupitelský úřad České republiky. Vydává se na základě žádosti, musí být také název hraničního přechodu, kterým zbraň kategorie A, B nebo C nebo střelivo do této zbraně bude dovezena na území České republiky. Držitel zbrojního průvodního listu pro trvalý dovoz zbraně nebo střeliva je povinen nejpozději do 10 dnů ode dne překročení státních hranic České republiky oznámit dovoz zbraně kategorie A, B nebo C nebo střeliva do této zbraně příslušnému útvaru policie a předložit ji ke kontrole. Zbrojní průvodní list pro trvalý dovoz zbraně nebo střeliva je současně souhlasem k nabytí vlastnictví ke zbraní kategorie A, B nebo C nebo střeliva do této zbraně mimo území České republiky. V případě vydání zbrojního průvodního listu pro trvalý dovoz zbraně nebo střeliva vydá příslušný útvar policie, v zahraničí zastupitelský úřad České republiky, současně předběžný souhlas s dovozem zbraně nebo střeliva do České republiky.³⁹

Tranzitem zbraně a střeliva se rozumí dočasně dovézt, držet nosit na území České republiky nebo provézt územím České republiky zbraň kategorie A, B nebo C nebo střelivo do této zbraně lze pouze na základě povolení. Tím nejsou dotčeny postupy podle

---

³⁹ ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013, o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3058.

zvláštních právních předpisů. Povoláním je zbrojní průvodní list pro tranzit zbraně nebo střeliva, není-li zákonem stanoveno jinak. Zbrojní průvodní list pro tranzit zbraně nebo střeliva může na základě podané žádosti fyzickým nebo právnickým osobám vydat zastupitelský úřad České republiky nebo Policejní prezidium České republiky. Fyzickým nebo právnickým osobám navštěvujícím Českou republiku za účelem výkonu práva myslivosti nebo účasti na sportovních střeleckých soutěžích, pokud není zákonem stanoveno jinak, také útvar policie na hraničním přechodu na vnější státní hranici České republiky. K žádosti je žadatel povinen předložit úředně ověřené pozvání uživatele honitby nebo pořadatele sportovní akce, pokud je účelem tranzitu zbraně nebo střeliva výkon práva myslivosti nebo účast na střeleckých soutěžích. V ostatních případech je povinen uvést účel tranzitu zbraní a střeliva. Povolání nemusí mít lovec z členského státu pro loveckou zbraň a střelivo kategorie C nebo sportovní střelec pro sportovní zbraň kategorie B nebo C a střelivo do této zbraně, pokud je držitelem evropského zbrojního pasu, ve kterém má převáženou zbraň uvedenou, a pokud může uvést důvod své cesty, zejména předložením pozvání. Povolání nemusí mít též ostatní držitelé evropského zbrojního pasu pro zbraně kategorie B nebo C a střelivo do této zbraně v případě tranzitu, jestliže je zbraň zapsána v tomto průkazu a jestliže Policejní prezidium předem udělilo souhlas. Souhlas lze udělit na dobu až 1 roku. Souhlas se zaznamenává do evropského zbrojního pasu a lze jej prodloužit, a to vždy o 1 další rok.⁴⁰

Cestující z třetí země, který cestuje do členského státu, musí při kontrole na vnější hranici Evropské unie předložit povolení každého členského státu, na jehož nebo přes jehož území hodlá se zbraní nebo střelivem cestovat.

Zbraň uvedená ve zbrojním průvodním listu pro tranzit zbraní nebo střeliva nebo evropském zbrojním pasu nepodléhá registraci podle ustanovení § 41 odst. 1 zákon č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších novel a předpisů.

Nošené nebo přepravované držené zbraně kategorie A, B anebo C nebo střelivo do nich musí být pod neustálou kontrolou držitele zbrojního průkazu nebo držitele zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz, dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva, který

---

⁴⁰ ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013, o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3057.

přepřavu realizuje. Nošené nebo přepřavované zbraně kategorie D a střelivo do těchto zbraní musí být pod neustálou kontrolou jejich oprávněného držitele.⁴¹

Držené zbraně kategorie A, B nebo C uschované, uložené nebo uskladněné v počtu do 10 kusů nebo střelivo v počtu do 10.000 nábojů se zabezpečují uložením do uzamykatelné ocelové schránky nebo uzamykatelné ocelové skříně nebo zvláštního uzamčeného zařízení, pokud tato schránka, skříně nebo toto zařízení splňují technické požadavky stanovené prováděcím předpisem. Toto se nevztahuje na přechovávané zbraně kategorie B nebo C v počtu do 2 kusů nebo střelivo v počtu do 500 nábojů, které je však držitel těchto zbraní a střeliva povinen vhodně zabezpečit proti zneužití, ztrátě a odcizení.⁴²

Více než 10 přechovávaných zbraní nebo více než 10.000 nábojů se zabezpečuje v uzamykatelném skříňovém trezoru, pokud splňuje technické požadavky stanovené prováděcím právním předpisem, nebo v uzamčené místnosti nebo samostatném objektu, pokud splňují technické požadavky dle prováděcího právního předpisu.⁴³

Více než 20 přechovávaných zbraní kategorie A, B nebo C nebo více než 20.000 kusů střeliva se zabezpečuje v uzamčené místnosti, samostatném objektu nebo komorovém trezoru, pokud jsou chráněny elektronickým zabezpečovacím zařízením a pokud splňují technické požadavky stanovené prováděcím právním předpisem.⁴⁴

Přechovávané zbraně nebo střelivo ve výlohách musí být v provozní době zabezpečeny uzamykatelnou otevíratelnou stěnou výloh. Výlohy, skla výloh, vitrín nebo pultů musí splňovat technické požadavky stanovené prováděcím právním předpisem. Mimo provozní dobu se tato zbraň nebo střelivo přechovává, podle počtu kusů zbraní a střeliva tak, jak v předchozích třech odstavcích uvedeno.

Přechovávaná zbraň musí být v nenabitém stavu, to znamená, že zbraň není nabita náboji v zásobníku, nábojové schránce, nábojové komoře hlavně nebo v nábojových komorách válce revolveru.

---

⁴¹ ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013, o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3054.

⁴² ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013, o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3059.

⁴³ ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013, o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3059.

⁴⁴ ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013, o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3059.

3.7 Informační systémy o zbraních a střelivu

Ministerstvo vede informační systém obsahující osobní údaje a čísla průkazů zkušebních komisařů. Policie při plnění úkolů státní správy podle zákona o zbraních a střelivu vede informační systémy obsahující údaje o vydaných zbrojních průkazech a jejich držitelích, vydaných zbrojních licencích a jejich držitelích, vydaných průkazech zbraní, registrovaných zbraní kategorie A, B nebo C, hlavních částech zbraní, zakázaných doplňcích zbraní a střelivu do těchto zbraní, vyvezených nebo provezených zbraních, střelivu nebo zakázaných doplňcích zbraní, zbrojních průvodních listech pro trvalý vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva, jednorázových dokladech o povolení přepravy a povoleních přepravovat zbraně nebo střelivo, ztracených nebo odcizených zbraních, zbrojních průkazech, zbrojních licencích, evropských zbrojních pasech, průkazech zbraní a průkazech zkušebních komisařů, zajištěných, zadržených, odebraných, odevzdaných, propadlých nebo zabraných zbraních, zakázaných doplňcích zbraní a zbraních nebo zakázaných doplňcích zbraní určených ke zničení nebo znehodnocení, provozovaných střelnicích a nalezené nevybuchlé munici nebo výbušninách.⁴⁵

Zastupitelský úřad České republiky při plnění úkolů státní správy podle zákona č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších novel a předpisů vede informační systémy obsahující údaje o vydaných zbrojních průvodních listech a jejich držitelích. Ministerstvo je oprávněno nepřetržitě vstupovat do informačních systémů policie a využívat údaje v nich uvedené k plnění svých úkolů ve věcech zbraní a střeliva.

Údaje se v informačních systémech mohou být uchovávány v písemné formě, na technických nosičích dat nebo způsobem kombinujícím uvedené formy a ve stejné formě i přenášeny. Údaje se v informačních systémech uchovávají po dobu 20 let ode dne, kdy zanikla povinnost vést tyto údaje v informačních systémech. Evidence vedená držitelem zbrojní licence v centrálním registru zbraní se uchovává po dobu 5 let, a to i po skončení činnosti držitele zbrojní licence.

---

⁴⁵ ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013, o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3062.

Centrální registr zbraní je neveřejný informační systém veřejné správy podle zvláštního právního předpisu sloužící k výkonu státní správy a k dalším úkonům v oblasti zbraní a střeliva. Správcem centrálního registru zbraní je policie.⁴⁶

3.8 Správní řízení podle zákona o zbraních a střelivu

Řízení vedená podle zákona o střelných zbraních a střelivu probíhají, pokud není stanoveno jinak, podle správního řádu. Odbor pro zbraně a bezpečnostní materiál příslušného policejního ředitelství vede správní řízení při vydávání zbrojních průkazů, vydávání zbrojních licencí, registraci zbraní, vydávání evropských zbrojních pasů, vydávání zbrojních průvodních listů k trvalému vývozu, dovozu nebo tranzitu zbraní nebo střeliva, povolování provozu střelnic, povolování výstav zbraní a udělování výjimek podle zákona o střelných zbraních a střelivu. Důvodem, proč tato správní řízení spadají pod působnost policie, je hlavně fakt, že v těchto správních řízeních je zvláště kladený důraz na bezpečnost. Proto je při vydávání zbrojních průkazů posuzována bezúhonnost a spolehlivost žadatele, a pokud mu je vydán, potom každých 10 let musí znova žádat o vydání nového průkazu.

V případech, kdy se fyzické nebo právnické osobě žádající o udělení výjimky o vydání povolení k nabytí vlastnictví a držení zbraně kategorie B nebo dokladu či povolení k přepravě v plném rozsahu vyhoví, lze místo písemného vyhotovení rozhodnutí vydat pouze příslušný doklad.

Správní delikty jsou v zákoně o střelných zbraních a střelivu taxativně vymezeny a vyjmenovány. Jsou řazeny od správních deliktů, kterých se dopustí fyzická osoba, která neplní povinnosti a zároveň je porušila. Zároveň jsou zde uvedeny i výše pokut, které lze za jednotlivé přestupky uložit. Stejným způsobem jsou v zákoně vyjádřeny správní delikty a výše pokut u osob právnických a podnikajících fyzických osob.

3.9 Evropský zbrojní pas, směrnice rady Evropského společenství

Evropský zbrojní pas je veřejná listina, která jeho držitele opravňuje při cestách do jiných členských států vézt s sebou zbraň v něm zapsanou a střelivo do této zbraně

---

⁴⁶ ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013, o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3063.

v množství odpovídajícím účelu použití, pokud členský stát, do kterého nebo přes který cestuje, udělil povolení k cestě s touto zbraní.⁴⁷

Lovec může zbraň uvedenou v ustanovení § 6 písm. a), b) zákona č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších novel a předpisů anebo střelec zbraň uvedenou v ustanovení § 5 písm. a) až f) nebo v § 6 písm. a) a b) zákona č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších novel a předpisů, vézt s sebou bez předchozího povolení jednu nebo více těchto zbraní během cesty přes 2 nebo více členských států s cílem vykonávat loveckou nebo sportovní činnost, pokud je držitelem evropského zbrojního pasu, ve kterém je taková zbraň nebo takové zbraně uvedeny, a pokud může prokázat účel své cesty, zejména předložením pozvání. Tato výjimka však neplatí při cestě do členského státu, který zakázal nabývání a držení dotyčné zbraně nebo který je podmiňuje udělením povolení. V tomto případě musí být proveden záznam v evropském zbrojním pase.

Evropský zbrojní pas vydá příslušný útvar policie fyzické osobě, která má místo pobytu na území České republiky a je oprávněným držitelem zbraně. Žádost o vydání tohoto pasu se podává na předepsaném tiskopise, jehož vzor je stanoven prováděcím právním předpisem a musí obsahovat osobní údaje žadatele. Žadatel k žádosti připojí fotografii.

Doba platnosti evropského zbrojního pasu je 5 let a může být příslušným útvarem policie prodloužena. Pokud jsou v tomto pasu zapsány pouze zbraně kategorie D, je doba platnosti nejvýše 10 let. Platnost evropského zbrojního pasu zaniká, jestliže uplyne doba jeho platnosti, je odhlášena jeho ztráta nebo odcizení, nebo zanikla jeho držiteli platnost zbrojního průkazu nebo nabylo právní moci rozhodnutí o odnětí zbrojního průkazu.

Jak již bylo zmíněno, v době po pádu moci totalitního režimu, v souvislosti se začleněním České republiky do Evropské unie a přiblížení se k normám ostatních zemí Evropské unie ohledně zbraní a střeliva, přistoupila Česká republika k přijetí směrnice rady Evropských společenství č. 91/477/EHS ze dne 18. června 1991, týkající se kontroly, nabývání a držení zbraní.

---

⁴⁷ ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013, o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3055-3056.

Tato směrnice je návodem na jednotnou národní úpravu realizace článku 8a Smlouvy o EU podepsané v Maastrichtu 7. února 1992 v oblasti nabývání a držení zbraní a střeliva. Podle zmíněného článku má každý občan Unie právo svobodně se pohybovat na území členských států s výhradou omezení a podmínek stanovených v této smlouvě a v předpisech přijatých k jejímu uplatnění. Rada může přijímat ustanovení, jež by usnadnila uplatňování výše uvedených omezení. Směrnice ustanovuje jednotné podmínky pro nabývání, držení a přepravu zbraní a munice ve všech státech Unie ve vztahu k soukromým osobám. Netýká se tedy podmínek obchodní činnosti se zbraněmi a střelivem ani podmínek nabývání a držení zbraní a munice ozbrojenými silami, policií nebo veřejnými službami či sběrateli a orgány s kulturním a historickým posláním v oboru zbraní a střeliva.⁴⁸

Směrnice ve svém obsahu vymezuje oblast působnosti, definuje střelné zbraně, které jsou roztříděny, definuje podmínky vydání, užívání evropského zbrojního průkazu, řeší problematiku sladování právních předpisů směrnice se zákony o zbraních a střelivu jednotlivých členských států, tedy i se zákonem o zbraních a střelivu užívaném v České republice. Směrnice nenahrazuje národní právní úpravy v oblasti nabývání a držení zbraní, jen poukazuje na to, že nesmí být v národních zákonech jednotlivých členských zemí omezena osobní práva ostatních občanů států Unie nad rámec směrnice. Nejedná se tedy o jednotnou právní úpravu zákonů o zbraních a střelivu, ale stejná práva a povinnosti v daném státě každému občanovi Unie bez ohledu na státní příslušnost. Zároveň směrnice nerozlišuje od české právní úpravy pojmy držení a nošení. V souhrnu lze konstatovat, že směrnice Evropských společenství vzhledem k postavení zákona o zbraních a střelivu užívaného v České republice je „mírnějším“ dokumentem, který Česká republika přijala vstupem do Evropské unie.

Ve vztahu ke zbraním a střelivu a s ohledem na směrnici Rady 91/477/EHS ze dne 18. června 1991, o kontrole nabývání a držení zbraní bylo komisí Evropské unie vyhlášeno Prováděcí nařízení komise Evropské unie 2015/2403, ze dne 15. prosince 2015, kterým se stanoví společné pokyny o normách a technikách znehodnocování střelných zbraní k zajištění toho, aby znehodnocené střelné zbraně byly nevratně neschopné střelby.

---

⁴⁸ KOMENDA, J. *Zbraně a střelivo mezi paragrafy*. 2. vyd. Brno: Data Print. 2003. s. 221

4 Historie, vývoj právní úpravy na úseku zbraní a střeliva

Pomineme-li cechovní nařízení, která se týkala spíše technického charakteru zbraní a zabývala se nejprve děly, a pomineme-li úpravu armádní, je první moderní právní normou, který upravuje držení a nošení zbraní civilními osobami, jakož i zbraně zakázané, Císařský patent č. 223 ř. z. (říšský zákoník), ze dne 24. října 1852, týkající se ustanovení o výrobě zbraně a munice, o obchodu s nimi a jejich držení a věci muničních, jakož i nošení zbraně (dále Císařský patent).

Tato norma vydržela prakticky beze změn téměř sto let. Měla čtyři dodatky, např. zákon na ochranu republiky č. 50/1923 Sb., který zavádí několik nových skutkových podstat, týkajících se zbraní. Šlo o přípravu úkladů, kdy trestný byl, kdo „k úkladům o republiku poskytuje neb opatřuje zbraně, střelivo nebo jiné prostředky“⁴⁹, a dále nedovolené ozbrojování, který stanovil trestnost pro toho, kdo bez úředního povolení „opatří, přechovává nebo jinému přenechá dělo, kulomet, samostříl (automatickou pušku), ruční granát, minomet, plamenomet nebo zbraň podobné účinnosti nebo součástky, jichž je nezbytně zapotřebí k užití takové zbraně“⁵⁰, nebo „hromadí nebo rozděljuje ruční nebo střelné zbraně, střelivo nebo vojenským účelům sloužící traskaviny nebo jedovaté plyny“.⁵¹ S ohledem na dobu platnosti tohoto zákona je zřejmé, odkud byla čerpána inspirace k dnešní trestní úpravě nedovoleného ozbrojování.

Další dodatky k zákonu č. 223/1852 ř. z. (dále Císařský patent), upravovaly obchod se starými nábojnicemi, právní úpravu střeliva a úpravu střelení. Ke zbrojnímu patentu byla vydána řada prováděcích předpisů a dalších zákonů, které se týkaly zkušebnictví zbraní. Je zřejmé, že koncepce Císařského patentu byla poměrně moderní a vycházela z nároku občana držet, nikoli však nosit zbraň. Sám zákon č. 223/1852 ř. z. se definici zbraně vyhýbá, definuje zbraně zakázané, které je obecně zakázáno i držet, avšak lze předvídat, že je možné získat k zakázané zbraní povolení, o čemž hovoří § 8, § 9 zákona č. 223/1852 ř. z. - „Míti zbraň a municí zapovězenou dovoleno jest vůbec jen tomu, kdo k tomu obdrží zvláštní povolení. Za povolení, aby někdo směl mít zbraň nebo municí zapovězenou, žádati se má u politického úřadu zemského a mají

⁴⁹ ČESKOSLOVENSKO. Zákon č. 50 Národního shromáždění ze dne 19. 3. 1923, na ochranu republiky. In *Sbírka zákonů Československo*. 1923, částka 23, s. 207

⁵⁰ ČESKOSLOVENSKO. Zákon č. 50 Národního shromáždění ze dne 19. 3. 1923, na ochranu republiky. In *Sbírka zákonů Československo*. 1923, částka 23, s. 210

⁵¹ ČESKOSLOVENSKO. Zákon č. 50 Národního shromáždění ze dne 19. 3. 1923, na ochranu republiky. In *Sbírka zákonů Československo*. 1923, částka 23, s. 210

se prokázati příčiny zřetele hodné, z kterých kdo má zbraně nebo munice zapovězené zapotřebí. Není-li proti tomuto žádné překážky, má se povolení žádané po slyšení (státního) úřadu bezpečnosti písemně udělit a k němu, žádá-li se za to, i zvláštní povolení ke koupi pro toho kterého živnostníka přiložiti.“⁵²

K pojmu nošení se zákon č. 223/1852 ř. z. (dále Císařský patent) vyjadřuje zejména v § 14, ve kterém je uvedeno - „Právo nebo povolení zbraň míti neobsahuje v sobě práva a povolení zbraň nositi. Co se týče vojska, ustanovuje se právo, zbraň míti a ji nositi předpisy vojenskými. Jiné osoby mají vůbec k nošení zbraně zapotřebí zvláštního povolení.“⁵³

Právní předpis byl ovšem značně obecný a vyžadoval zpřesnění úředním výkladem i výkladem soudním. Docházelo k přechodu na metrickou soustavu z vídeňských palců. Mezi zbraně zakázané patřily i zbraně pro střelbu plynovými náboji. Upravoval a ke zbraním zařazoval chladné zbraně, zbraně sloužící k úderu, například nože a jejich napodobeniny, boxery. Moderní bylo již vyloučení trestnosti za nošení zbraně bez povolení v případech odvrácení hrozícího nebezpečí. Pokud jde o výrobu, opravy a prodej zbraní, vyžadovalo se již tehdy zvláštní oprávnění a tak tomu zůstalo do současné doby.

4.1 Zákon č. 81/1938 Sb., o zbraních a střelivu

Nástupcem zákona č. 223/1852 ř. z. (dále Císařský patent) byl zákon ze dne 8. dubna 1938 o zbraních a střelivu, který byl sice publikován ve Sbírce zákonů pod č. 81/1938, avšak účinnosti nikdy nenabyl. Nenabytí účinnosti zákona bylo ovlivněno zejména vázaností na vydání vládního nařízení, jež však v důsledku druhé světové války nikdy vydáno nebylo a zákon tedy účinnosti nenabyl. V řadě případů plynule navazoval na zákon č. 223/1852 ř. z. (dále Císařský patent). Koncepce zákona je velmi podobná, avšak na rozdíl od něj obsahuje již definici střelné zbraně jako zbraně palné, plynové a mechanické. Zákon č. 81/1938 Sb., o zbraních a střelivu obsahuje i definici zbraní zvláště nebezpečných, mezi které řadil zbraně vojenské, určené pro vojenské účely jako například děla, kulometry, ruční granáty, výbušné přístroje a podobně.

---

⁵² RAKOUSKO-UHERSKO. Zákon č. 223 ř. z., ze dne 24. 10. 1852, o ustanoveních týkajících se výroby, obchodu a držení zbraní a věcí muničních a nošení zbraní.

⁵³ RAKOUSKO-UHERSKO. Zákon č. 223 ř. z., ze dne 24. 10. 1852, o ustanoveních týkajících se výroby, obchodu a držení zbraní a věcí muničních a nošení zbraní.

I tento zákon rozlišuje držení a nošení zbraně. Držení a nošení je rozděleno na dvě části. V § 6 a § 7 zákona č. 81/1938 Sb., o zbraních a střelivu je držení a nošení vymezeno na střelné zbraně, střelivo nebo jiné zbraně a v § 13 a § 14 na zvláště nebezpečné zbraně takto:⁵⁴

- držení dle § 6 zákona č. 81/1938 Sb., o zbraních a střelivu - „držeti střelné zbraně nebo střelivo vůbec nebo jiné zbraně v množství převyšujícím osobní potřebu může jen fyzická osoba na základě povolení (zbrojního listu), jež dává okresní úřad. Povolení smí se dáti osobám starším 18 let, není-li obavy ze zneužití.“
- držení dle § 13 zákona č. 81/1938 Sb., o zbraních a střelivu - „držeti zvláště nebezpečné zbraně nebo zvláště nebezpečné střelivo může jen fyzická osoba na základě povolení (zbrojního listu), jež dává pro zbraně vojenské zemský úřad v dohodě s vojenskou správou, jinak okresní úřad. Povolení smí se dáti jen svéprávným osobám, a to tehdy, prokáží-li důležitou potřebu takové zbraně nebo střelivo držeti a není-li obavy ze zneužití.“
- nošení dle § 7 zákona č. 81/1938 Sb., o zbraních a střelivu - „nositi jakékoli zbraně nebo střelivo jest oprávněn pouze, kdo obdržel od okresního úřadu k tomu povolení (zbrojní pas). Povolení smí se dáti jen osobám starším 18 let, prokáží-li potřebu nositi zbraň a není-li obavy ze zneužití.“
- nošení dle § 14 zákona č. 81/1938 Sb., o zbraních a střelivu - „nositi zvláště nebezpečné zbraně nebo zvláště nebezpečné střelivo lze jen na základě povolení (zbrojního pasu), jež dává pro zbraně vojenské zemský úřad v dohodě s vojenskou správou, jinak okresní úřad. Povolení smí se dáti jen svéprávným osobám, a to pouze tehdy, prokáží-li zvláště důležitou potřebu takové zbraně nebo střelivo nositi a není-li obavy ze zneužití.“

Zákon č. 81/1938 Sb., o zbraních a střelivu vychází z nároku občana držet zbraň a střelivo pro osobní potřebu, neboť povolení bylo vyžadováno jen pro držení množství takovou potřebu přesahujícího. Bylo zřejmé, že uvedené množství bude definováno v prováděcích předpisech, takže exekutivě by mohlo na základě takto formulovaného ustanovení být dáno široké oprávnění k faktickému omezení držení jakýchkoliv,

---

⁵⁴ ČESKOSLOVENSKO. Zákon č. 81 Národního shromáždění ze dne 8. 4. 1938, o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů Československo*. 1938, částka 26, s. 518, s. 520

a to nejen střelných zbraní. Zvláště nebezpečné zbraně bylo možné držet a nosit jen na základě zvláštního povolení. Zákon stanovil četné výjimky a odkazoval na další předpisy. Poprvé se výslovně zmiňuje i o zbraních historických, aniž je však definuje.⁵⁵

Z hlediska dnešních diskusí o oprávněnosti nebo neoprávněnosti užití zbraně v rámci nutné obrany stojí za pozornost formulace ustanovení o beztrestnosti. Je přísnější, než byla formulace o beztrestnosti nošení zbraně v zákoně č. 223/1852 ř. z. (dále Císařský patent). Beztrestnost je v zákoně č. 81/1938 Sb., o zbraních a střelivu vyjádřena v § 34 ve kterém je uvedeno - „trestným není, kdo má u sebe bez předepsaného povolení ve chvíli bezprostředně hrozícího nebezpečí, zbraň prokazatelně, jen k jeho odvrácení“⁵⁶, tedy nikoliv nebezpečí pouze hrozícího, a to prokazatelně jen k jeho odvrácení.

Zároveň je důležité zmínit, že v době okupace byly veškeré svobody, týkající se zbraní, víceméně zrušeny. Dopomohlo k tomu především nařízení říšského protektora č. RP 20/39 ze dne 1. srpna 1939, kterým byla stanovena povinnost odevzdat veškeré zbraně včetně zbrojních průkazů. Kromě zbraní střelných se tento předpis vztahoval rovněž na některé zbraně sečné a bodné, stejně tak jako na zbraně úderné. Ačkoli držení a nošení střelných zbraní nebylo zcela vyloučeno (výjimku měli např. příslušníci složek SS, členové NSDAP atd.), fakticky bylo znemožněno a v Československu na celou dobu druhé světové války zavládla naprostá restrikce střelných zbraní, jejichž držení mohlo být a často bylo sankcionováno až trestem smrti.⁵⁷

4.2 Zákon č. 162/1949 Sb., o zbraních a střelivu

Zákon č. 162/1949 Sb., o zbraních a střelivu, je prvním zákonem koncepčně odlišným od zákona č. 223/1852 ř. z. (dále Císařský patent), který platil do doby vydání tohoto zákona, když předchozí zákonná úprava z roku 1938 nenabyla účinnosti. Změna koncepce spočívala již v samotném držení a nošení zbraně a střeliva.

V § 2 zákona č. 162/1949 Sb., o zbraních a střelivu je držení vymezeno - „držet střelnou zbraň nebo střelivo může jen ten, kdo k tomu obdržel od okresního národního

---

⁵⁵ TERYNGEL, J., LIŠKA, P. *Zbraně, střelivo a právo*. 1. vyd. Praha: ORAC, s.r.o., 2001. s. 25.

⁵⁶ ČESKOSLOVENSKO. Zákon č. 81 Národního shromáždění ze dne 8. 4. 1938, o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů Československo*. 1938, částka 26, s. 524

⁵⁷ BENAMANE, K. *Průvodce praktickou střelbou*. 1. vyd. Praha: Agentura Tip Š, 1992. s. 4.

výboru povolení (zbrojní list) a zbrojní list se smí vydat, jen není-li obavy ze zneužití“. V § 3 zákona č. 162/1949 Sb., o zbraních a střelivu je nošení vymezeno – „nosit jakoukoli zbraň nebo střelivo smí pouze ten, kdo k tomu obdržel od okresního národního výboru povolení (zbrojní pas)“.⁵⁸

Přes restrikcí, kterou tato úprava znamenala, postačil zbrojní list, respektive zbrojní pas k nákupu zbraně v přiměřeném množství a nebylo zapotřebí ještě zvláštního povolení k nákupu každé jednotlivé zbraně. Toto omezení přinesl až zákon pozdější. Je zcela zřejmé, že zákon, který byl jedním z produktů tzv. právnické dvouletky po roce 1948, vychází z absolutizace role státu a z doktríny zostřujícího se třídního boje.⁵⁹

Povolení držet krátkou kulovou zbraň podle zákona č. 162/1949 Sb., o zbraních a střelivu zejména v padesátých letech obdržel málokdo. Zákon také zcela úmyslně nestanovil žádná kritéria toho, čím je dána obava ze zneužití, takže vše záviselo zcela na uvážení správního orgánu. Toto uvážení bylo zákonitě ovlivňováno tehdejší politickou situací a k žádostem o vydání zbrojního listu nebo zbrojního pasu se běžně vyjadřovaly tehdejší občanské nebo domovní výbory, stranické orgány v rámci získávání zpráv o pověsti žadatele, ačkoli získávání takovýchto vyjádření zákon nepředpokládal ani neupravoval. Od roku 1953 pak v oblasti krátkých kulových zbraní byl takovým orgánem orgán Státní národní bezpečnosti a v kompetenci policie zůstalo rozhodování o zbraních až do současné doby.

Ve věci trestních vycházel tento zákon ještě z koncepce zákona č. 223/1852 ř. z. (dále Císařský patent) a obsahoval ustanovení o beztrestnosti na obdobném základě jako Císařský patent. Z pohledu charakteristiky jednotlivých ustanovení, jde o zákon stručnější a z legislativního hlediska horší než zákon č. 81/1938 Sb., o zbraních a střelivu.⁶⁰

Zákon č. 162/1949 Sb., o zbraních a střelivu neobsahuje definici střelné ani jiné zbraně. K zákonu byla vydána vyhláška č. 365/1953, která lze brát za podrobnější předpis k jednotlivým ustanovení tohoto zákona a která stanovila, které předměty se za zbraně nepovažují. Vyhláška zároveň poprvé definuje pojem historické zbraně, za nichž byly považovány všechny druhy předovek, vyrobené nejpozději do roku 1879. Zadovky a předovky vyrobené po tomto datu za historické zbraně považovány nebyly

---

⁵⁸ ČESKOSLOVENSKO. Zákon č. 162 Národního shromáždění ze dne 16. 6. 1949, o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů Československo*. 1949, částka 48, s. 507

⁵⁹ TERYNGEL, J., LIŠKA, P. *Zbraně, střelivo a právo*. 1. vyd. Praha: ORAC, s.r.o., 2001. s. 30.

⁶⁰ TERYNGEL, J., LIŠKA, P. *Zbraně, střelivo a právo*. 1. vyd. Praha: ORAC, s.r.o., 2001. s. 30.

a jejich držení bylo povoleno jen na výjimky nebo za předpokladu jejich znehodnocení. Sám pojem střelné zbraně není definován, teprve o jedenáct let později tuto definici podává další prováděcí vyhláška ministerstva vnitra č. 124/1961 Sb.

„Střelnými zbraněmi se pro účely této vyhlášky rozumějí palné zbraně s drážkovanou hlavní, v nichž je střela uváděna v pohyb okamžitým uvolněním chemické energie střelného prachu nebo nárazové složce, a zbraně, v nichž je střela uváděna v pohyb tlakem vzduchu nebo jiných plynů vypuštěných z tlakové nádoby“.⁶¹

Je zřejmé, že definice je neúplná a nevztahuje se zejména na brokovnice, které podléhaly předpisům o myslivosti. V tomto směru byla úprava značně nedůsledná. Vzhledem k faktickému zániku soukromé výroby a obchodu, který sice v době vydání zákona ještě nenastal, ale schylovalo se k němu, jsou ustanovení o výrobě a obchodování se zbraněmi velmi obecná a podrobněji je opět upravuje zmíněná vyhláška. Je důležité uvést, že ustanovení trestní tohoto zákona bylo jako celek zrušeno trestním zákonem č. 86/1950 Sb.

4.3 Zákon č. 147/1983 Sb., o zbraních a střelivu

Dalším zákonem v řadě byl zákon Federálního shromáždění č. 147/1983 Sb., o zbraních a střelivu. Tento zákon znamenal vrchol státní kontroly nad držením zbraní a střeliva. Třebaže z technického hlediska obsahuje řadu prvků, na které bylo možné a nutné navazovat v úpravě pozdější, zejména definice zbraně, je výrazem absolutní nedůvěry státu ve vlastní občany a ukázkou strachu tehdejšího režimu před možností ozbrojení vlastních občanů.⁶² Vše vyplývalo již z ustanovení § 1, písm. a), b) zákona č. 147/1983 Sb., o zbraních a střelivu ve kterém je stanoven účel zákona.

„Účelem zákona se rozumělo stanovit podmínky pro nošení a držení zbraní a střeliva, zacházení s nimi a pro nabývání vlastnictví k nim tak, aby jich nemohlo být zneužito proti socialistickému společenskému a státnímu zřízení, proti životu a zdraví občanů, jakož i proti majetku a veřejnému pořádku a podmínky, za kterých lze zbraně

---

⁶¹ ČESKOSLOVENSKO. Vyhláška č. 124 Ministerstva vnitra ze dne 7. 11. 1961, o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů Československo*. 1961, částka 60, s. 731

⁶² NOVOTNÝ, F., KREML, A., HELEBRANT, M. *Zbraně a sebeobrana*. 1. Vyd. Praha: Goldstein and Goldstein. 1997. s. 107

a střelivo vyvíjet, vyrábět, opravovat, upravovat, znehodnocovat, vyvážet, dovážet, provážet nebo je nakupovat a prodávat“.⁶³

Zákon č. 147/1983 Sb., o zbraních a střelivu však nemá jen negativa. Poprvé se vztahuje výlučně na střelné zbraně, tedy zbraně sečné, bodné a úderné již režimu zákona nepodléhají, a to ani v případě zbraní dříve zakázaných, jako byly boxery, dýky v holi apod. V tom je koncepce zákona bezpochyby moderní. Poprvé, i když nepříliš šťastně, jsou zde definovány také zbraně historické, poprvé se objevuje měřítko 10 J kinetické energie střely jako hranice, která je důležitá z hlediska režimu zbraní, na které se zákon má a nemá vztahovat.

Poprvé otevřeně zavádí dvojí kontrolu nad držiteli zbraní, kdy k získání zbraně je zapotřebí nejprve získat zbrojní průkaz. Vydání zbrojního průkazu bylo možné odepřít, jestliže tomu bránil veřejný zájem. Tato podmínka byla formulována vágně a byla fakticky nepřekoumatelná. Závisela plně na rozhodnutí správního orgánu, kterým byl orgán Státní národní bezpečnosti. Jeho rozhodnutí sice podléhalo správnímu řízení, bylo tedy možné se odvolat a v případě zamítnutí požádat o výkon všeobecného dozoru prokuratury, avšak právě s ohledem na vágnost podmínek stanovených zákonem byl takový postup zřídka úspěšný.

Získání zbrojního průkazu však bylo jen jednou z překážek, kterou bylo nutno na cestě k získání zbraně překonat. I držitel zbrojního průkazu, tedy osoba, která splnila podmínky pro držení a nošení zbraně, si mohl zbraň opatřit pouze na základě povolení, které bylo udělováno pro každou zbraň samostatně okresní správou Sboru národní bezpečnosti. Je pravda, že tímto způsobem nemohla uniknout evidenci žádná legálně držená zbraň, avšak fakticky to znamenalo otevření prostoru pro libovůli při správním uvážení. Odepření povolení bylo stejně obtížné přezkoumat jako odepření zbrojního průkazu.

4.4 Zákon č. 49/1990 Sb., o zbraních a střelivu

Zákon č. 147/1983 Sb., o zbraních a střelivu byl nahrazen zákonem Federálního shromáždění č. 49/1990 Sb., o zbraních a střelivu, kdy se jednalo o novelu a tento zákon sice navázal na většinu ustanovení uvedených předchozím zákonem, ale byl zde uveden

---

⁶³ ČESKOSLOVENSKO. Zákon č. 147 Federálního shromáždění ze dne 14. 12. 1983, o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů Československo*. 1983, částka 31, s. 833

článek II, jež hovoří: „Zbrojní průkazy vydané okresní správou Sboru národní bezpečnosti před účinností tohoto zákona pozbývají platnosti dnem 1. března 1990, s výjimkou zbrojních průkazů na kulové zbraně určené pro lovecké nebo sportovní účely“.⁶⁴

Zároveň byli držitelé zbrojních průkazů na kulové zbraně určené pro lovecké nebo sportovní účely povinni tyto zbraně předložit ke kontrole okresní správě Sboru národní bezpečnosti příslušné podle místa jejich trvalého pobytu. Dále v tomto zákoně byly jen drobné kosmetické úpravy vůči zákonu předcházejícímu.

4.5 Zákon č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu

Dále následoval zákon Parlamentu České republiky č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu. Tento zákon stanoví podmínky pro nabývání vlastnictví ke střelným zbraním a střelivu, registraci, držení, nošení a používání střelných zbraní, některé podmínky provozování koncesovaných živností souvisejících se střelnými zbraněmi a střelivem a působnost správních úřadů v oblasti střelných zbraní a střeliva.⁶⁵ Pojmy držení a nošení zbraně jsou obsaženy v § 5 odst. 1, písm. a), b) zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu.

„Držením zbraně a střeliva se rozumí zbraň a střelivo mít u sebe nebo je jinak přechovávat ve stavu vylučujícím jejich okamžité použití a nošením zbraně a střeliva se rozumí zbraň a střelivo mít u sebe nebo je jinak přechovávat ve stavu umožňujícím jejich okamžité použití“.⁶⁶ Z citovaných ustanovení je zřejmé, že se pojmy držení a nošení zbraně diametrálně odlišují pojmů současné platné právní normy. Zákon č. 288/1995 Sb., o zbraních a střelivu se neliší pouze v obsahu zmiňovaných pojmů. Je zde spousta odlišností oproti současnému zákonu, například uvedení druhů zbraní a střeliva jsou v současné platné a účinné normě vymezeny v příloze, odlišnost v počtu skupin zbrojních průkazů a mnoho dalších.

---

⁶⁴ ČESKOSLOVENSKÁ FEDERATIVNÍ REPUBLIKA. Zákon č. 49 Federálního shromáždění ze dne 1. 3. 1990, o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů Československá federativní republika*. 1990, částka 11, s. 240

⁶⁵ ČESKO. Zákon č. 288 Parlamentu České republiky ze dne 1. 3. 1995, o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů Česká republika*. 1995, částka 75, s. 3922

⁶⁶ ČESKO. Zákon č. 288 Parlamentu České republiky ze dne 1. 3. 1995, o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů Česká republika*. 1995, částka 75, s. 3923

4.6 Zákon č. 13/1998 Sb., o střelných zbraních a střelivu

Zákon č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu byl novelizován zákonem č. 13/1998 Sb., o střelných zbraních a střelivu. Tato novela zákona měnila a doplnila zákon č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu, kdy se jednalo především o vypuštění některých slov a nahrazení některých slov jiným názvoslovím. Novela se netýkala a neobsahovala změny na držení a nošení zbraně.

4.7 Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu

Zákon č. 119/2002 Sb., lze považovat za přijatelný kompromis mezi dvěma krajními názory na zákonnou úpravu oblasti střelných zbraní a střeliva, tj. nepřiměřeně přísným restriktivním režimem na straně jedné a příliš volným liberálním přístupem na straně druhé. I pro řadu liberálních prvků dále zpřísňuje podmínky pro držení, nošení a přechovávání zbraní a obsahuje řadu represivních opatření, souvisejících se státním dozorem nad zbraněmi a střelivem. Vyšší nároky na odbornou způsobilost vlastníků a držitelů registrovaných zbraní si vyžádají prohloubení nejen technických znalostí o zbraních a střelivu, ale i právního vědomí „ozbrojené“ civilní části společnosti.

Spolu s prováděcími předpisy vytvářel zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu potřebný legislativní rámec, v němž se každý občan této země po splnění stanovených podmínek může stát držitelem příslušného oprávnění, které mu umožní realizovat své nejrůznější životní aktivity spojené se střelnými zbraněmi a střelivem, ať už to bude pro radost či uspokojení, prestiž či nadřazenost, pocit bezpečnosti či nutnost, nebo pro ekonomický přínos. S určitou mírou nadsázky lze tvrdit, že tento zákon více či méně znepříjemňoval nabývání do vlastnictví i držení zbraní potenciálním zájemcům o zbraně a někteří z nich pravděpodobně od úmyslu získat legální zbraň ustoupili. Jen doufejme, že se nepřidali k početné skupině ilegálních vlastníků zbraní, kteří používají zbraně v rozporu se zákony.⁶⁷

Vzhledem k neurčitosti některých svých částí měl zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu poměrně velké množství prováděcích předpisů, které

---

⁶⁷ HRAZDÍRA, I., KOVÁRNÍK, L., NOVOTNÝ, F. *Použití zbraně a zákon*. 1. Vyd. Praha: Eurounion. 2000. s. 410

stanovují především technické požadavky různých aspektů střelných zbraní a záležitostí s nimi souvisejícími, které by v samotném zákoně tvořily dlouhou a pro laika nepřehlednou část. Můžeme sem mimo jiné zařadit nařízení vlády č. 338/2002 Sb., o technických požadavcích pro zabezpečení přechovávaných zbraní nebo střeliva a o podmínkách skladování, přechovávání a zacházení s černým loveckým prachem, bezdýmným prachem a zápalkami. Dále zde můžeme zmínit vyhlášku Ministerstva průmyslu a obchodu č. 369/2002 Sb., kterou se stanoví postup Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva při zařazování typu zbraně nebo střeliva do kategorie, jejíž název přesně vystihuje její funkci. Následně vyhláška Ministerstva průmyslu č. 370/2002 Sb., o dovoleném výrobním provedení plynové zbraně, expanzní zbraně a střeliva, která stanovuje technické požadavky jako je např. znemožnění jejich úpravy na zbraň, do které by bylo možné nabít a ve které by bylo možné odpálit kulový náboj nebo náboj s hromadnou střelou. Číselně navazující je vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 371/2002 Sb., kterou se stanoví postup při znehodnocování a ničení zbraně, střeliva a výrobě jejich řezů, a především pak obsáhla vyhláška Ministerstva vnitra č. 384/2002 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o zbraních, jež definuje obsah zkoušky odborné způsobilosti a obsahuje vzory tiskopisů uvedených v zákoně o zbraních a střelivu.

4.8 Zákon č. 170/2013 Sb., o zbraních a střelivu

Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu byl novelizován a poslední novelizací je zákon č. 170/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu. Změny se dotýkaly pojmů podnikatel a pyrotechnický průzkum, dále v ustanoveních týkajících se nabývání vlastnictví a nošení zbraně a střeliva se dotýká změna výkonu práva myslivosti, udělení výjimky policií. Novela se dotýká i střelby ze zbraně, drobných změn k držiteli zbraně kategorie D, vzdání se zbrojního průkazu, oprávnění držitelů. Změn se dočkala některá z ustanovení o zbrojních licencích, včetně povinností držitelů zbrojní licence, registr zbraní, průkaz zbraně a Evropský zbrojní pas. Velkého doplnění se dočkala přeprava zbraní a střeliva podnikatelem v oboru zbraní a střeliva, veřejné vystavování zbraní, registr zbraní, vedení informačních systémů, vedení státní správy a správní delikty fyzických i právnických osob. Snad tou nejzásadnější změnou, kterou novela přinesla je doba platnosti zbrojního průkazu, která byla změněna z původních 5 let na 10 let.

Je zřejmé, že na změny zákonů dotýkajících se problematiky střelných zbraní a střeliva má vliv mnoho faktorů. S tím, jak se vyvíjí situace ve světě, v jednotlivých zemích, problémy současného světa, mentalita lidí, uspokojování potřeb a to i v oblasti zbraní a střeliva, naslouchání jednotlivých vlád a politiků lidem své země a zejména k událostem, které se v poslední době odehrávají, k bezpečnosti, na kterou je kladen stále vyšší důraz je zřejmé, že do budoucna bude docházet ke změnám a novelizacím zákonů včetně zákona o střelných zbraních a střeliva.

5 Zbraňová amnestie

V létě roku 2014 byla vyhlášena Policií České republiky zbraňová amnestie. Pojem zbraňová amnestie není nikde formulován a vymezen. Obecně lze říci, že zbraňovou amnestií se rozumí dočasné zrušení trestnosti nelegálního držení zbraní a střeliva. Zbraňovou amnestií vyhláší Policie České republiky a to na určenou dobu. Poslední zbraňová amnestie byla vyhlášena a stanovena od 1. července 2014 do 31. prosince 2014. Zbraň a střelivo se mohlo odevzdávat na kterékoli služebně Policie České republiky.

Zbraňová amnestie vyhlášená v roce 2014 nebyla v České republice poprvé, došlo k ní i v letech 1996, 2003 a 2009. Při zbraňové amnestii v roce 2009, bylo vytýkáno policii, že nezvládá provádět expertizy včas a proto bylo navrhováno, ať zbraňová amnestie probíhá permanentně.

Zbraňová amnestie v roce 2014 byla již čtvrtou, která na území České republiky od roku 1996 proběhla. A to na základě nabytí účinnosti zákona č. 170/2013 Sb., který novelizoval zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu. Osoby, které bez povolení přechovávaly zbraně či střelivo tyto dobrovolně mohly předat oproti vydanému potvrzení o převzetí zbraně do úschovy Policii České republiky nebo přenechat ve prospěch státu, jestliže zkoumání zbraně neukázalo, že by byla v minulosti použita k trestnému činu.

Cílem amnestie bylo snížit počet nelegálně držných zbraní ve společnosti, i když se čistě hypoteticky nejedná o zbraně, které by byly v „nesprávných rukou“, protože pachatel trestné činnosti nebo přestupku by se nejspíš tímto způsobem k činu nedo znal.

Pro občany může znamenat zbraňová amnestie motivaci, že jim zbraň či zbraně včetně střeliva po legalizaci zůstanou. Již v minulosti se to osvědčilo. Toto opatření je na důvěře občanů, že stát bude respektovat jejich práva a nezneužije registrace zbraní k jejich zabavení.

Principem zbraňové amnestie můžeme považovat již zmiňovaný zánik trestnosti nedovoleného ozbrojování, jehož skutkovou podstatu stanoví v ustanovení § 279 trestní zákoník.

Cílem zbraňové amnestie bylo dostat pod kontrolu nelegálně držené zbraně, což se ukázalo jako efektivnější způsob než trestní represe z předchozích let, kdy byly zbraňové amnestie uskutečněny. Může být i motivací pro nelegální držitele.

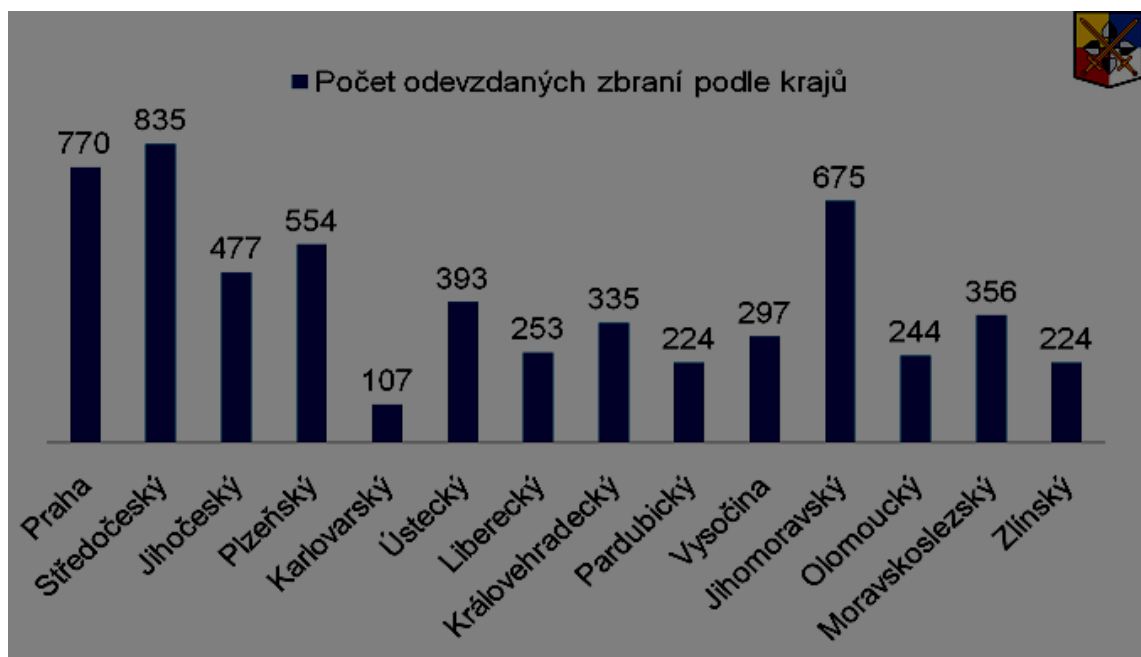
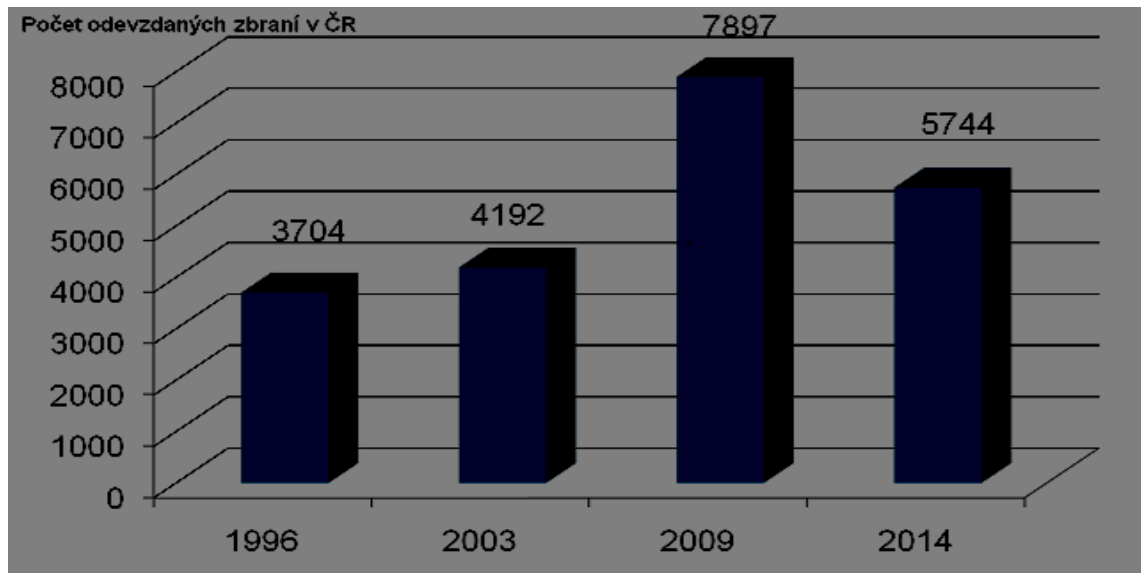
Činnost Policie České republiky v rámci zbraňové amnestie můžeme shrnout v několika bodech. Po vydání potvrzení o převzetí zbraně či střeliva, byla provedena lustrace v informačních systémech. Následně byly zbraně a střelivo zasláno k balistickým expertizám na Oddělení kriminalistické techniky a expertiz, zda jde o střelnou zbraň, střelbyschopnou, zda z ní bylo v poslední době stříleno, zajištění srovnávacích vzorků, vyloučení z podezření, že s touto zbraní či zbraněmi byl spáchán trestný čin. Vzorky byly porovnány se vzorky v Ústřední sbírce balistických stop při Kriminalistickém ústavu v Praze. Na závěr bylo vydáno rozhodnutí o odevzdané zbraní či střelivu a byly informovány osoby, které je odevzdaly, že si ve lhůtě 6 měsíců mohou požádat o vydání příslušných dokladů.

Odevzdaná zbraň, zbraně či munice jsou nakonec vrácena původnímu vlastníku (při zjištění ztráty či odcizení) nebo jsou předány orgánu činnému v trestním řízení (při zjištění, že došlo ke spáchání trestného činu), zaregistrování zbraně tomu, kdo ji odevzdal, nebo mohlo dojít k tzv. dispozici na základě ustanovení § 64 zákona č. 170/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, či se zbraň, zbraně či střelivo stala majetkem státu.

O tom, že zbraňová amnestie může hrát důležitou roli v době svého vyhlášení, ke kterému dochází při novelizaci zákona o zbraních a že má své opodstatnění znázorňují čísla uvedená v tabulkách zveřejněných Policejním prezidiem České republiky ke dni 6. 4. 2016 s uvedením počtu odevzdaných zbraní při každé amnestii, které v České republice byly vyhlášeny, čili za rok 1996, 2003, 2009 a 2014, a dále počet odevzdaných zbraní podle krajů při poslední zbraňové amnestii v roce 2014.

AMNESTIE V ČR – HISTORICKÝ EXKURZ

dle statistiky Odboru pro zbraně a bezpečnostní materiál Policejního prezidia
České republiky ke dni 6. 4. 2016

6 Držení, nošení zbraně a střelba v restauraci v Mostě

Aby byl zcela naplněn cíl bakalářské práce, je třeba uvést, popsat a rozebrat případ, dotýkající se problematiky držení a nošení střelné zbraně ve světle zákona č. 170/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu.

Dne 4. 1. 2016 v čase 13:35 hodin byla předána operačním důstojníkem Krajského ředitelství Policie České republiky pro Ústecký kraj zpráva dozorčí službě při budově Obvodního oddělení Policie České republiky v Mostě. Zpráva se týkala napadení hostů restaurace Ponorka v Mostě za pomoci střelné zbraně a mělo dojít i k výstřelům. Ve stejném čase dozorčí službou Obvodního oddělení Policie České republiky byly na místo vyslány dvě motorizované dvoučlenné policejní hlídky pod volacím znakem Motiv 111 a Motiv 112. Policejní hlídky dorazily na místo v čase 13:42 hodin. Restaurace Ponorka je situována v ulici Lipová, v objektu čtvercového půdorysu a kromě zmiňované restaurace je objekt prázdný. Okolí objektu a restaurace je tvořeno travnatou plochou, skrz kterou vedou dlážděné chodníky. V době příjezdu policejních hlídek se v okolí objektu nezdržovaly žádné osoby. Příslušníci policejních hlídek po upozornění na možného ozbrojeného střelce, byly vyzbrojeni služebními zbraněmi a zároveň balistickými vestami. K objektu se policisté přibližovali s maximální ostražitostí, kdy dodržovali taktických zásad pro takové případy. Když byly hlídky těsně před vstupem do objektu, vyběhl ze vchodu malý, desetiletý chlapec. Chlapec měl otevřená ústa, dýchal zhluboka a byl vyděšený. V ruce držel střelnou zbraň. Policisté zareagovali velice rychle, kdy ze strany dva z nich přistoupili k chlapci. Jeden oběma rukama blesku rychle chytil chlapcovu ruku, ve které držel zbraň, a takto se mu podařilo zbraň z chlapcovy ruky vyprostít. Druhý policista chlapce zajistil. Policista, který vyprostil zbraň z chlapcovy ruky, tuto bezpečným způsobem vybil, kdy vyndal zásobník, který byl prázdný, a kontrolou nábojové komory nebylo zjištěno také žádné střelivo. Po chvíli, když se chlapec uklidnil, začal být sdílný a uvedl, že téhož dne přišel se svou matkou v čase okolo 13:00 hodin do restaurace, kde si chtěli dát společně oběd. V restauraci byli jemu neznámí hosté v počtu okolo 20 osob a dále tam byla obsluha restaurace, 2 číšníci a 1 kuchař. Asi tak za pět minut, když si objednali jídlo, vešel do restaurace muž, který v každé ruce držel pistoli. Mával s rukama kolem sebe, působil zmateně a stále vykřikoval slova „kde je majitel“. Personálem restaurace mu bylo opakovaně sděleno, že majitel restaurace není zde přítomen. Muž

po těchto slovech začal křičet, ať mu zavolají a začal z jedné pistole střílet do stropu a stěn restaurace. Chlapec s jistotou nevěděl, kolik ran muž z pistole vystřelil, ale odhadoval to na 10 až 15 výstřelů. Následně všech přikázal včetně personálu, aby si lehli na zem a jednomu z číšníků rozkázal, aby zavolal majiteli restaurace, že s ním potřebuje mluvit. Přitom chtěl opětovně vystřelit z té samé pistole, ze které střílel před tím, ale došlo pouze k procvakávání a výstřel již žádný nepadl. Muž s pistolí si zavolal desetiletého chlapce k sobě i přes nevoli jeho matky a pistoli, ze které se již nedalo střílet, dal chlapci do ruky se slovy, že si ji může nechat na hraní a že může budovu opustit. Chlapec s pistolí v ruce neváhal a rozběhl se ven z restaurace a při vyběhnutí z objektu u něho byli policisté, kteří mu zbraň odebrali. Ve zbrani byla zjištěna pistole CZ 75 D Compact, bez zásobníku a nábojů. Dle chlapcova sdělení muž nikomu nevyhrožoval fyzickou likvidací. Mezitím příslušníci druhé policejní hlídky provedli hláskou službu, kdy prostřednictvím radiostanice vyrozuměli operační středisko a na místo byla přivolána posila spočívající v zásahové jednotce, policejní vyjednaváč a dále policejní psycholog pro intervenci, který poskytl prvotní pomoc desetiletému chlapci. Než na místo dorazily posily, začaly postupně vycházet ze vchodu objektu vyděšené a vystrašené osoby. Během této doby bylo v dostatečné vzdálenosti celé místo ohraničené policejní páskou, kterou střežili policisté z dalších hlídek, které se postupně na místo incidentu dostavovaly, pro shluk většího počtu zvědavých osob. Dohromady z restaurace pomalým krokem vyšlo 25 osob, seřazených za sebou v jednu řadu. Jednomu z policistů z hlídky, která byla na místě jako první, se nezdál počet osob, jelikož desetiletý chlapec uvedl, že v restauraci mělo být přibližně 20 osob. Duchapřítomně se optal chlapce, zda nepoznává v některé osobě muže, který v restauraci střílel z pistole. Chlapec si zpovzdálí osoby prohlédl, kdy poznal svou matku a dále jako poslední osobu, která vyšla ze vchodu, označil muže, který do restaurace vešel se zbraněmi v rukách. Policista předal informaci svým kolegům a ve spolupráci s příslušníky zásahové jednotky se podařilo muže zpacifikovat. Muž byl omezen na osobní svobodě a odvezen k provedení dalších úkonů. Jelikož prohlídkou nebyla u muže nalezena druhá zbraň, bylo provedeno šetření v restauraci Ponorka a za pultem baru byla policisty nalezena střílná zbraň, pistole značky Glock 17. Později bylo zjištěno, že osoby z restaurace na muže neupozorňovaly, jelikož tento jim v restauraci sdělil, že jestli ho prozradí, že má ještě jednu pistoli a bude po nich střílet. Při výslechu pachatele bylo zjištěno, že tento se jednání dopustil, jelikož mu majitel restaurace Ponorka dlužil větší obnos finančních prostředků, které si od pachatele

v minulosti zapůjčil a tímto způsobem chtěl z něho peníze dostat. K osobě pachatele bylo při provádění procesních úkonů zjištěno, že tento je držitelem zbrojního průkazu skupiny E (k ochraně života, zdraví nebo majetku), který měl při sobě v době provádění procesních úkonů, a že obě pistole má v držení legálně. Osoba v minulosti nebyla nikdy trestně stíhána ani trestána a neměla ani záznam v rejstříku přestupků. Na základě zjištěných skutečností bylo policejním orgánem rozhodnuto a využito oprávnění ustanovení o odnětí zbrojního průkazu pachateli podle § 27 odst. 1, písm. c) zákona č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu. Za jednání, kterého se muž dopustil v restauraci Ponorka, byl trestně stíhán a později Okresním soudem v Mostě odsouzen za trestné činy – Omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 tr. zákoníku, Vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2, písm. c) tr. zákoníku a Výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody nepodmíněně.

Z pohledu zákona č. 130/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu pachatel porušil ustanovení vymezení některých pojmů podle § 2 odst. 2, písm. b) zákona č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu, kde je vyjádřen pojem nošení zbraně a střeliva, kterým se rozumí mít zbraň nebo střelivo u sebe, s výjimkou případů uvedeným pod pojmem držení zbraně nebo střeliva. Jedná se o skryté nošení zbraně, přičemž pachatel již při příchodu do restaurace držel v rukách střelné zbraně. Dále bylo porušeno ustanovení oprávnění držitelů zbrojních průkazů § 28 odst. 5 zákona č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, na základě něhož držitel zbrojního průkazu smí ze zbraně, kterou je oprávněn držet, střelit pouze v místech, kde je k tomu oprávněn podle zvláštního právního předpisu, nebo na střelnici, pokud se nejedná o použití zbraně k ochraně života, zdraví nebo majetku. Je zřejmé, že pachatel porušil i v tomto případě uvedené ustanovení. Nesplňoval ani jednu podmínku. Střílel ze střelné zbraně, přičemž restaurace není místo, kde by byl oprávněn ke střelbě. Nejednalo se ani o střelnici a výstřely ze střelné zbraně nevedl ani v případě ochrany života, zdraví nebo majetku. Ze strany pachatele bylo porušeno i ustanovení povinnosti držitele zbrojního průkazu § 29 odst. 1, písm. a) zákona č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, které stanoví, že držitel zbrojního průkazu skupiny A až E je povinen dbát zvýšené opatrnosti při zacházení se zbraní, střelivem, střelným prachem a zápalkami, § 29 odst. 3, písm. a) zákona č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, kdy držitel zbrojního průkazu

skupiny A až E nesmí převést vlastnictví ke zbraní, střelivu nebo zakázanému doplňku zbraně na osobu, která k jejich držení není oprávněna, nebo je přenechat takové osobě, což koresponduje s ustanovením svěřeni zbraně podle § 59 odst. 1, odst. 3 zákona č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, které jednoznačně stanoví, že držitel zbrojního průkazu nebo zbrojní licence může svěřit zbraň kategorie B nebo C nebo střelivo do této zbraně jiné fyzické osobě, která není držitelem zbrojního průkazu příslušné skupiny, pouze v rámci výcviku a výuky ve střelbě, sportovní přípravy nebo sportovních soutěží, jejichž součástí je střelba, výuky k loveckým účelům, přípravy na budoucí povolání související s držením nebo nošením zbraně, filmové nebo divadelní činnosti, jde-li o zbraň upravenou pro střelbu nábojkami nebo cvičnými náboji, nebo výuky branné přípravy nebo výuky v oboru, jehož obsahem je i výroba, opravy a zkoušky zbraní a střeliva a zbraň nebo střelivo do této zbraně lze svěřit fyzické osobě pro shora uvedené podmínky jen na dobu nezbytně nutnou, a to pouze k provedení střelby na střelnici, pokud nejde o střelbu ze zbraně k loveckým účelům nebo k jiné manipulaci se zbraní nebo střelivem v prostoru, který určí odpovědná osoba provádějící dohled.

Za shora uvedené přestupky by pachateli hrozilo v souladu s ustanovením § 76a, odst. 4, písm. a), e) zákona č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu uložení pokuty do 50.000,- Kč. Následně v souladu s ustanovením § 76a odst. 8, písm. f) zákona č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu uložení pokuty do 20.000,- Kč.

Závěr

Bakalářská práce byla seřazena do šesti kapitol tak, aby byl naplněn její cíl. První kapitola se dotýkala cíle, kterého jsme chtěli dosáhnout. Druhá kapitola se dotýkala pojmu zbraň a střelná zbraň v obecném pojetí. Třetí kapitola obsahuje analýzu zákona č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu. Analýza se dotýkala stěžejních pojmů. Dozvěděli jsme se, co znamená držení zbraně a co nošení zbraně. Dále byla analyzována některá ustanovení důležitá pro žadatele o vydání zbrojního průkazu či zbrojní licence. Byla provedena analýza otázky zdravotní a odborné způsobilosti. V neposlední řadě byla uvedena problematika dovozu, vývozu a průvozu zbraní a střeliva, výkon státní správy v oblasti zbraní a střeliva, byl proveden lehký nástin o informačních zdrojích pro zbraně a střelivu a registr zbraní.

Ve čtvrté kapitole jsme se zabývali historií dotýkající se problematiky zbraní a střeliva. Uvedli jsme si prvopočátky vývoje zbraňových zákonů, a jak se vyvíjely v historii České republiky. Zjistili jsme, že pilířem pro pozdější zákony o střelných zbraních a střelivu byl zákon č. 223/1852 ř. z. (dále Císařský patent). Tento zákon, byť byl napsán v dosti obecné formě, dotýkal se již pojmů držení (mítí zbraň) a nošení zbraně a na svou dobu měl takovou formu, ze které mohly čerpat všechny následující zákony v České republice vydané. O tom svědčí i fakt, že zákon č. 223/1852 ř. z., byl v platnosti téměř sto let. Jak šel průběh událostí ve světě (2. světová válka, doba po 2. světové válce, normalizace, doba vládnutí komunistického režimu) skladba zákonů se vyvíjela rozšiřováním již zaběhlých ustanovení zákona č. 223/1852 ř. z. (dále Císařský patent) a jistý odraz byl i z politického hlediska. V těchto dobách měly vliv na ustanovení v zákonech o střelných zbraních a střelivu, zejména na držení a nošení zbraní politické zájmy. Zákony o zbraních a střelivu měly pramálo společného s demokratickými principy. Po sametové revoluci došlo ke změnám. Změny byly zapříčiněny tlakem veřejnosti, pádem železné opony, nastolením demokracie. U veřejnosti se rozmohl zájem střelné zbraně držet a nosit. Česká republika se přibližovala blíže k západoevropskému demokratickému pojetí držení a nošení zbraně, což se projevovalo i v obsahu zákonů o střelných zbraních a střelivu a to včetně vstupu do Evropské unie, ale zároveň nezapomínala na lety ověřené a prověřené postupy, které byly v zákonech o střelných zbraních a střelivu ponechány, pouze docházelo k jejich

doplnění či ke změnám. Současný zákon č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu je moderním zákonem, který si vzal k srdci vše dobré z jeho předchůdce a doplnil mezery, které byly lety praxí prověřeny. Za zmínku můžeme uvést nově například centrální registr zbraní, který je neveřejným informačním systémem sloužícím k výkonu státní správy a k dalším úkonům v oblasti zbraní a střeliva. Dále můžeme zmínit prodloužení doby platnosti zbrojního průkazu z pěti let na deset let. Tuto změnu jistě držitelé zbraní ocení.

Pátá kapitola byla věnována zbraňové amnestii. Byl vysvětlen její účel a předmět. Jistě patří do problematiky zbraní a střeliva. Její předposlední a poslední podoba, jak byla pojata Policií České republiky, byla dobrým rozhodnutím, což vyplývá i z tabulkových statistik zveřejněných Policejním prezidiem České republiky (viz Kapitola – Zbraňová amnestie). Počet odevzdaných nelegálně držených zbraní značí, že občanům není lhostejné držet zbraně mimo zákon a jistě se bude v podobném duchu pokračovat i v budoucnosti.

V šesté kapitole byl uveden případ týkající se střelby v restauraci Ponorka ve Statutárním městě Most. V popisovaném případě jsme rozebrali jednání pachatele nejen z pohledu současného platného zákona č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ale i trestně-právních následcích, které ho za jeho jednání postihly, a tím nedošlo k postihu ve správním řízení.

Závěrem nutno celou problematiku držení a nošení zbraní a střeliva a současného zákona č. 170/2013 Sb., o změně zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu shrnout, že předmětný zákon je propracován tak, aby splňoval nároky těch, kterým slouží a to ze všech úhlů pohledu. Nutnost existence takového zákona je na místě, a je pouze na každém z nás, zda mu budeme vzdávat holt a podporovat ho v duchu dodržování demokratických principů, napomáhat k jeho případnému vylepšení, zalepit případné mezery v nedostacích tak, aby byly plně uspokojeny všechny požadavky a potřeby všech, co podle práva střelné zbraně a střelivo drží, případně nosí, a zároveň i těch, kteří jsou kritiky střelných zbraní a střeliva.

Seznam použité literatury

1. BAČKOVSKÁ, M., NOVÁK, P. *Zákon o zbraních s komentářem a prováděcími předpisy*. Praha: Linde, 2003. s. 236, ISBN 80-7201-426-9.
2. BENAMANE, K. *Průvodce praktickou střelbou*. Praha: Agentura Tip Š, 1992. s. 62, ISBN 80-900354-8-5.
3. FAKTOR, Z. *Střelné zbraně, konstrukce a funkce*. Vimperk: Magnet-Press, 1995. s. 230, ISBN 80-85847-46-9.
4. HRAZDÍRA, I., KOVÁRNÍK, L., NOVOTNÝ, F. *Použití zbraně a zákon*. Praha: Eurounion, 2000. s. 412, ISBN 80-85858-83-5.
5. JELÍNEK, J. a Kol. *Trestní zákoník a trestní řád s poznámkami a judikaturou*. Praha: Leges, 2013. s. 1216, ISBN 978-80-87576-69-4.
6. KOMENDA, J. *Zbraně a střelivo mezi paragrafy*. Brno: Jan Komenda vlastním nákladem, Tisk Dataprint Brno, 2003. s. 246, ISBN 80-239-0515-5.
7. NOVOTNÝ, F., KREML, A., HELEBRANT, M. *Zbraně a sebeobrana*. Praha: Goldstein and Goldstein, 1997. s. 329, ISBN 80-86094-23-5.
8. PETZAL, D. E., BOURJAILY, P. *Kompletní manuál palných zbraní*. Praha: Euromedia Group, k. s. – Knižní klub, 2013. s. 256, ISBN 978-80-242-4148-7.
9. ŠAFR, M., HEJNA, P. *Střelná poranění*. Praha: Galen, 2010. s. 257, ISBN 978-80-7262-696-0.
10. TERYNGEL, J., LIŠKA, P. *Zbraně, střelivo a právo*. Praha: Orac, s.r.o., 2001. s. 198, ISBN 80-86199-21-5.

Elektronické zdroje

1. Proč zbraň znamená civilizaci [online]. 2015 [cit. 2015-11-8]. Dostupné z WWW: <<http://www.survivor.cz/proc-zbran-znamena-civilizaci/>>.

Legislativní dokumenty

1. ČESKO. Zákon č. 170 České národní rady ze dne 16. května 2013 o změně zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2013, částka 71, s. 1584-1604.
2. ČESKO. Zákon č. 119 České národní rady ze dne 8. března 2002 o střelných zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 52, s. 3038-3070.
3. ČESKO. Zákon č. 13 České národní rady ze dne 7. ledna 1998 o změně zákona č. 288/1995 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 1998, částka 4, s. 3452-3453.
4. ČESKO. Zákon č. 288 Parlamentu České republiky ze dne 3. listopadu 1995, o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 1995, částka 75. s. 3922-3942.
5. ČESKO. Zákon č. 49 Federálního shromáždění ze dne 1. března 1990 o změně zákona č. 147/1983 Sb., o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů Československá socialistická republika*. 1990, částka 11, s. 240-240.
6. ČESKO. Zákon č. 147 Federálního shromáždění ze dne 14. prosince 1983 o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů Československá socialistická republika*. 1983, částka 31, s. 833-842.
7. ČESKO. Zákon č. 162 Národního shromáždění republiky Československé ze dne 16. června 1949 o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů republiky Československé*. 1949, částka 48, s. 507-511.
8. ČESKO. Zákon č. 81 Národního shromáždění republiky Československé ze dne 8. dubna 1938 o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů republiky Československé*. 1938, částka 26, s. 515-525.
9. RAKOUSKO-UHERSKO. Zákon č. 223 Říšské rady ze dne 24. října 1852 Císařský patent – říšský zákon.
10. ČESKO. Ústavní zákon č. 2 České národní rady ze dne 16. prosince 1992 o vyhlášení Listiny základních práv a svobod. In *Sbírka zákonů České republiky*. 1993, částka 1, s. 17-24.
11. ČESKO. Nález č. 68 Ústavního soudu ze dne 17. února 1999 ve věci návrhu na zrušení § 44 odst. 1, písm. d) a § 44 odst. 2 zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 1999, částka 27, s. 2250-2254.

12. ČESKO. Zákon č. 50 Národního shromáždění republiky Československé ze dne 19. března 1923 na ochranu republiky.
13. ČESKO. Vyhláška č. 365 Ministerstva vnitra ze dne 5. prosince 1953 k provedení zákona o zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů republiky Československé*. 1953, částka 150.
14. ČESKO. Vyhláška č. 124 Ministerstva vnitra ze dne 18. listopadu 1961 o střelných zbraních a střelivu. In *Sbírka zákonů republiky Československé*. 1961, částka 60.